

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentelen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

az

EPERJESI LAPOK

című

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Lapunk megalapításakor megismertettük t. olvasóközönségünkkel azon irányeszméket, melyeket az „Eperjesi lapok“ elé célul kitűztük. Teljesen fölöslegesnek tartjuk tehát a programmunkban kifejtetteket, most, midőn lapunk ez évi folyamának második felébe lép, ismételni.

A kik lapunkat figyelemmel kísérték, tudják, hogy becsülettel igyekeztünk ígéreteineknek megfelelni.

S visszapillantást vetve működésünkre, némi önérzettel mondhatjuk, hogy az nem volt sikertelen. Elégge tanúsítja ezt azon körülmény, hogy míg egyrészt a fővárosi sajtó teljes elismeréssel nyilatkozott lapunkról, addig munkatársaink köréhez oly férfiak csatlakoztak, kiknek tolla bármely irodalmi vállalatnak is csak díszére szolgált, minél fogva az „Eperjesi lapok“ ugy városunk, mint vidékünk nézve nélkülözhetlenné váltak.

Ujat tehát nem ígérünk, de igenis azt, hogy eddigi elveinkhez, melyeket immár harmadfél évi működésünkben magunkra nézve irányadóknak elismertünk, ezentúl is rendületlenül ragaszkodni fogunk.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postaltalvánnyal eszközölhetők.

Még egy szózat „a magyar nyelv“ ügyében.

Ugyane cím alatt e lap előbbi számában közölt fejtegetésem kiegészítésül legyen szabad a hazai színészetet illetőleg nyilatkoznom a fölött, a miket L. ur többször idézett „A magyar nyelv nálunk“ feliratu cikkében színészetünk és specialiter „vidéki színészetünk“ ről elpanaszol. Ez a kérdés a legtöbb tévnyezre ad okot, azért részletes akarom taglalni, következetes maradván azon nézetekhez, melyeket előbbi cikkeimben kifejtetni alkalmam volt.

A vidéki színészet — melynek közművelődés és nemzetiség szempontjából nagy fontosságot tulajdonítok, — többféle módon befolyásolható és irányozható a társadalom s maga az állam által is. Nem szólok azon behatásokról, melyek öntudatos vezetés alól kivonják magukat. — mert kicsapott diákok és érzélgő s kalandokra vágyó hadjonok mindenkor lesznek, s tagadhatatlan, hogy a vidéki színészet nagyrészt ezen contingensből recrutálja magát; másrészt az is igaz, hogy a lángelme, a vocatió utat tör magának minden akadályokon át s gyakran elveti a segédeszközöket, — de e körülmények nem jogosítják föl az állami személyesítést nyert társadalmat arra, hogy a nemzeti élet ezen mozzanatára a „laissez faire“ elvét alkalmazza. Nézetem szerint három tényező létezik, mely által a társadalom célszerű, egyenes befolyást gyakorolhat a vidéki színészet fejlődésére s ezek: egy jó központi conservatorium, lelkiismeretes, elfogulatlan bírálat a vidéki sajtóban s végre: jóaraváló, helyes ízlés és egyszersmind nemzetes irány a közönségben. Csak ha ezen három tényező megfelel feladatának s jó uton halad, lehet a vidéki színészet az a minék lennie kell, t. i.: közművelődési factor, hathatós emeltyűje a nem-

zeti nyelv általános kifejlésének s az oly polyglott hazában mint a miénk terjedésének is, s végre: esemeteiskolája egy központi, állami igazgatás alatt álló, subventionált, irányt jelölő s a hazai színészetet a külföld előtt is felmutató nemzeti színháznak.

Lássuk már most ama három tényező functióit egyenkint s itéljük meg belőle elfogulatlanul: helyes uton jár-e a vidéki színészet? és helyesen-e a közönség?

A mi a budapesti szini képezdét illeti azzal egyelőre meg lehetünk elégedve; jótékony hatása máris észlelhető s ha eddig valami bámulatos eredményeket előhozni még nem tudott, azért vád szintén nem érheti. Midőn mult tavasszal meglátogattam ez intézetet, szervezetével megismerkedtem s egy iskolai próbát meglátogattam, igazgatója, Paulai, panaszkodva beszélt el, hogy majdnem semmi jelentékenyebb tehetség sem kerül kezeik alá, hogy a legtöbbet még csak a közép-szerőségig is nagyolni, kisimitani, bajba, fáradságba kerül. Ime egy újabb nyilvánulása az időszakonkinti szellemi meddőségnek, melyről fejtegetésem előbbi részében szóltam.

Nézetem szerint sokkal inkább esik kifogás alá a vidéki sajtó szereplése a színbírálat terén. Itt sokan azon veszedelmes nézetben vannak, — s e nézetnek esküdt híve L. ur is, — hogy vidéki színészeinket dicsérni kell minden áron s módon, csak azért mert magyarok, és mert nem kell disztálni senkit (!) és mert ezáltal biztosítunk nekik tulsúlyt idegen ajku színészek fölött, kiknek játékát ezért, ha százszor jobb is a Geröfy uraimékénál, „majmolás“-nak kell nevezni, ugy mint L. ur tesszi. Ah uram! higye el, az ily elfogult megítélésel önök többet, sokkal többet ártanak a nemzeti színészetnek, mint a mennyit használhatni vélnek! Eszemben sincs kétségbe vonni legnemesebb szándékukat, hanem ez a dolgon nem változtat semmit, mert hiszen „l'enfer est peuplé des meilleurs intentions.“ Másrészt azt is tudom, hogy a nyelv, a nemzetiség oly szent kincs, melynek védelmében a fanatizmus is nemcsak megmagyarázható, de tiszteletet érdemel, néha szükséges! — hanem ez nem gátolhat abban, hogy midőn a fanatizmus érvényre emelése épen a megóvni kívánt kincsre nézve veszélyes, a nézetek tisztázása végett szót emeljek ez iránylat ellen még ott is, a hol félreértést kockáztatok.

Nézetem ez: a rosz színész — a minőből ugyan kijutott nekünk bőven — semmire sem való, arra sem, hogy a hazai nyelvet terjeszse, mert bizony csak konyhanyelv és csak izetlen zaggyalék az a mit tőle profitirozhatunk; hanem azért az ilyen rosz színészen is van am annyit önhittség, hogy ha még hozzá dicsérik is, már plane utólérhetlen művésznek tartja magát és különösen a szerepek megtanulásával s egyéb ilyen műkiesinyesekkel nem bibelődik. Ha egy a botrányosig kezdetleges szintársulat minden jóirányu igyekvés nélkül, silány választásu darabokkal lesve hatást, a közönség dörömböző részének hahotája és ujongása után áhitozva, a népiességet durvaságban keresve szinpadunkon hőködik, akkor nem szabad önmagunkkal elhíttelnünk, hogy a hazafiságnak minden hibát el kell néznie, nem szabad „magát műveltnek szenvelgést“ látnunk abban, ha valaki oly játékban gyönyörködni nem tud, nem szabad szakadatlan dicséneket mondanunk a kontárkodás felett, mint e lap valamely színbírálója tette, hanem fölismerve köteleességünket a sajtó terén, a bírálatban kifejezést kell adnunk a közönség méltányos igényeinek, kérelmetlenül korholnunk a hibát, a hanyagságot, rendreutasitanunk az izetlenkedést s a jobbra törekvő színészek kijelölésén követendő irányt, egyszersmind biztos támaszpontot kell adnunk, mely lehetségessé tegye, hogy a közönség süpredékének lármája által ne vezettesse magát. „Die Vernunft wird ewig in der Minorität sein,“ mondja Goethe; ez az igazság jelöli ki a színbírálat föladatát: érvényre emelni a nemesb műzilést a banalis irányzatok fölött; e feladatot kell követnünk mindenkor, föltétlenül, akkor javítani fogjuk színészetünket; amugy minket is terhel a hiba ha nem halad, elparasztosodik, megrögzik a hanyagság s művelletlenségben.

Nem hiszem, hogy értelmes és művelten ember

magának vallaná feltétlenül azon elveket, melyeket L. ur ellenfeleinek tulajdonit: hogy „a magyar művészet nem művészet, de barbarismus“ és hogy „a művészetnek nincs hazája“. A mi az elsőt illeti (csak a szinművészetről szólok), a mely nemzet Lendvay, Egressy, Szerdahelyi, Prielle Kornelia neveire hivatkozhatik, a melynek népszinművei Füredy, Blaháné, Tamásy által nyertek alakítást, az fölötté áll az afféle esztelen megtámadásnak. Hogy egyébiránt a jeles magyar színészet még a mi városkánkban is oly lelkes pártolásban részesül, minőt megérdemel, tapasztaltuk ezeltől két évvel, mikor a nemzeti színház néhány tagja szinpadunkon fellépett. A művészet „hazatlanságát“ — továbbá — legalább én s velem bizonyonyal sokan csak annyiban ismerjük el, a mennyiben nem látjuk ildomosnak, ha idegen ajku szinművész érdemei iránt vakok akarunk lenni s öt minden áron ledorongoljuk; igyekezzünk öt veszedlytelenné tenni azáltal, hogy hazai színészetünket magasabb színvonalra emeljük, ezt pedig csak elfogulatlansággal érhetjük el; a hol javítani kell, ott mindenké előtt utajunk rá a hibára kiméletlenül, s forduljunk el a megrögzöttségtől kérelmetlenül. Szivesben, ezerszer szivesben hallgatom a jó magyar színészt minden más nemzeténél, mert büszke lehetek rá, de inkább irtódom a rosz magyar színésztől mint akár német, akár más ajkától, mert míg ez műsem érdekel, amaz miatt szégyenkeznem kell. Lássá uram, ez az én krédóm ebben a dologban.

A fentebbiekben elmondtam azt is, a mit a közönség ízlése és iránylatáról vélek; befejezem e kérdést; az anyag gazdagsága okozta, hogy hosszabbra terjedt elmélkedésem, mint előre hittem; most még csak néhány szót az „egyenjogusított polgártársak“ ügyében s aztán egy zárszót L. urhoz.

Számlom, hogy a „Válasz“ által a vita oly mederbe tereltetett, melytől a higgadt érvelést, nem szenvedélyességet igénylő tárgyat távol tartani kívánatos lett volna; azonban tény, hogy a vád, ha nem is volt ugy érte, mint a válaszoló felfogta, nem mondható igazságosnak. Az izraelitak kevésbé nevezhetők indifferenseknek — legalább vidékünkön — nemzeti nyelvünk iránt, mint népünk bármely más faja. A „válasz“-ban felhozottakat csak azon egy adattal akarom kiegészíteni, miszerint meggyünkben, a vidéken is, az izraelita családok — a kevésbé vagyonosokat sem véve ki — nagy súlyt fektetnek s nagy gondot fordítanak rá, hogy gyermekeik a magyar nyelvet elsajátítsák.

Ovakódjunk tehát a vádat olyanra szórni, a ki nem vétkek. Egyáltalán cikkirő ur sokszor nem keresi a hibát ott, a hol az valóban fészkel, s ez, és csak ez az, a mi ellen én felszóltam; középállapotainkat — mint már mondtam — nagyon is sötét színben látja s ennek folytán korholó hangon beszél ott, a hol inkább buzdítás volna helyén; ez az eltérés irányainkban.

Egyébiránt örömet szavazok köszönetet neki, nem csak azért, mert alkalmat szolgáltatott szerény nézetem kifejtésére, de azért is és leginkább azért, mert nyilvános vitát indított meg egy oly tárgyban, mely inkább mint bármely más megkívánja, hogy eszméinket tisztázzuk, hibáink tudatára jussunk s azok javításáról gondoskodjunk. Midőn így látszólag ellene léptem föl, reméltem, tőlvöl marad azon gyanu, hogy a nemzeti nyelv védelme ellen emelek szót; nem szabad dicsekednem vele, hogy ez a szent érdek; a nemzeti nyelv fennállása és felvirágzásának érdeke összeforrt mindazon eszményekkel, melyekért hevülünk tudok s melyekért szivesen küzdök; ez nem érdem, nem erény, ez oly kötelem, melyről megfeledezni egyértelmű a teljes erkölcsi vegsemisüléssel s melynek hiánya egy nemzetre veszélyesebb mint ezer külellen, gyászosabb mint öldöklő háboruk. Mindnyájan feltalálhatjuk — ha keressük — a hatáskört, melyben e szent kötelemünk teljesíthetjük, hozzájárulván nemzetiségünk felvirágoztatásához; az utak, a módok különfélek lehetnek, mint a meggyőződés is különbözők; csak az érzület, a cél legyen egy s akkor a küzdelem vajadás csupán, mely biztosan létrehozza a sikert. Buzgólkodjunk nemzeti nyelvünk kifejtéseért, de mellette buzgól-

kodjunk a haladás nemes eszméiért is, s minden-
ért, a mi nagy s nemes: ápoljuk a honszeretét,
a ragaszkodást, ehhez a könyveléssel, vértel át-
tattott földhöz, a lelkesedést történelmi multunk nagyszerű
emlékeiért, a törhetlen önbizalmat s az összetar-
tozóságot, az egymásra utaltságot testvéries érzetét,
— akkor aztán nyugodtan s bátran nézhetünk jö-
vőnk elé.

B. A.

Eperjes, június 15-én.

T. olvasóink tudják, hogy a vízvezeték ügye
a városi pénzügyi s gazdasági szakosztályhoz lón
a közgyűlés által utasítva, a végből, hogy az a
dolog pénzügyi oldalát illetően adjon véleményes
jelentést.

A szakosztály ezen jelentését beadván, az
ügy felett a mai közgyűlés lesz hivatalos határozni.
Az alábbiakban egész terjedelmében közöl-
jük ezen jelentést már annál is inkább, mivel
azzal a vízvezeték létesítése érdekében kezdemé-
nyezett mozgalom egyelőre végstadiumát érte el.

A pénzügyi s gazdasági szakosztály a városi
bizottságtól, ennek 1877. évi januárhó 11-én tartott
közgyűlésének 197. számú határozatához képest
azon megbízást nyerte, hogy a vízvezeték választ-
mányával együttesen tanácskozzon, terjesztesse elő
a közgyűlésnek javaslatot az iránt: miképpen lenne
a városunkban létesíttetni szándékolt új vízvezeték ki-
építésére szükséges s szakértőileg mintegy 32000
ft-ra tett összeg, nemkülönben a mintegy 4000
ftot tevő évi üzemi kiadás előállítására.

A városi pénzügyi s gazdasági szakosztály
ezen megbízatáshoz képest a vízvezeték választ-
mányával egyetemben tartott vegyes ülésben be-
hatóan tanácskozzon, azt találta, hogy a vízvezeték
kiépítésére szükséges 32000 ftnyi összeg csak köl-
csön útján volna előállítható.

Ezen, esetleg felveendő kölcsönön kívül fe-
dezendők lévén még a 4000 ftnyi üzemi kiadás,
valamint a kölcsön után töke és kamattörlesztésre
szükséges évi költségek: a vegyes bizottság — mi-
után a házipénztár jelenleg nincs azon helyzetben,
hogy ily tetemes évi költségeket magára vállal-
hasson — legcélszerűbbnek találta ily felszólítást
intézni a házbirtokosokhoz, hogy azok, kik lakásai-
kat az új vízvezetékkel összekötni ohajtják, je-
lentsék ki, vajjon a vízvezeték létesítése esetében
szándékoznak-e vízdíj fejében minden egyes lak-
földszobába, főző- vagy mosó-konyha s istálló után,
melyben ló vagy szarvas marha áll, évenként 1 ft
40 krt fizetni.

A szükséges jövedelem előállítására legcélsz-
zerűbb, de egyszersmind egyedüli módnak tartotta
e felhívás közzétételét a vegyes bizottság már azért
is, mivel, tekintve azt, hogy a belvárosban ezidő
szerint 2115 szoba, 626 konyha s 102 istálló,
tehát összesen 2843 helyiség létezik, az ezek utáni
vízdíjből 4264 ftnyi évi jövedelmet remélt elér-
hetőnek.

Igaz ugyan, hogy ezen összegből nem lett
volna fedezhető az üzemi kiadáson kívül a kölcsön
utáni töke- és kamattörlesztés, másrészt pedig
számot vetett a bizottság azon körülménnyel is,
hogy eleintén minden házbirtokosnak hozzájárulá-
sára nincs kilátás.

Meg volt azonban győződve arról, hogy ezen
kívánatra méltó mű létesítése esetében idővel
minden egyes házbirtokos hasznára fordította volna
annak jótéteményeit s hogy ezen reményben a város
a maga részéről is, bár áldozatok árán, nem
késett volna erejéhez képest anyagilag előmozdítani
az új vízvezeték létesítését.

Ennek folytán a vegyes bizottság 1877. évi
mártius hó 22-én tartott üléséből csakugyan közzé-
tett egy ily értelemben szerkesztett felhívást melyet
minden egyes házbirtokosnak azon megjegyzéssel
kézbocsátott, hogy az aláírás egyelőre nem köte-
lező s hogy a nyilatkozatok 15 nap alatt adan-
dók be.

Ezen felhívás eredménye azonban koránsem
felelt meg a várakozásnak.

Úgyanis a kiosztott felhívási ivekben csak 32
kitöltött iv érkezett be. Ezek közül 8 tagadó
válasszal van kitöltve, 3 db. feltételhez kötött
nyilatkozatokat tartalmaz, s csak 21 van határo-
zott nyilatkozatokkal kitöltve, akként, hogy az új
vízvezetékkel összekapcsoltatni szándékolt helyi-
ségek száma ezek szerint csak 264-et tesz, melyek
után 396 ftnyi évi jövedelemre volna kilátás.

Miután ezen csekély összeg a szükséges évi
költségeket még csak meg sem közelíti: ezen költ-
ségek fedezésére csak két módhoz lehetne folya-
modni.

Ezek elseje: megfelelő községi pótlék kive-
tése, másika ellenben a vízvezeték hálózatába be-
vont házak birtokosainak kényszer utján meg-
adóztatása.

Miután azonban eltekintve ezen pénzszerzési
módok ódiájától, a községi pótlék, már fogal-
mánál fogva is általános természetű, a szakosztály
ennek alkalmazásba vételét tekintettel városunk
viszonyaira, nem ajánlhatja.

A másik módot, t. i. a vízvezeték hálózatába
bevont házak birtokosainak kényszer megadóztatását
pedig már méltányossági szempontoknál fogva sem
ajánlhatja a szakosztály, mivel belvárosunkban
számos ház oly minőségű és mennyiségű vízzel

tényleg el van látva, minőt a vízvezeték — a
létesítés esetében szolgáltatni fogna.

Mindezeket kellőleg tekintve véve és meg-
fontolva, a szakosztály véleménye oda terjed, hogy,
bár egy új vízvezeték építését szükségesnek tartja
s melegen ohajtja, az a jelenlegi kedvezőtlen
viszonyok között kivihető nem lévén, a létesítés
iránti határozat hagyassék függőben mindaddig,
míg a viszonyok kedvezőbbekké nem alakulnak s
a közönség részéről ez ügy iránt nagyobb s hat-
hatóbb támogatás tapasztaltatni nem fog.

Az eperjesi kir. kath. főgymn. r. kath. val- lásu szegény növendékeit segélyező egyesület közgyűlése.

A nagy közönség iránt tartozó kötelességün-
ket véljük leróni, midőn az eperjesi kir. kath. fő-
gymnasium róm. kath. vallásu szegény növendékeit
segélyező egyesület f. é. június hó 8-án megtartott
évi rendes közgyűlésének lefolyásától a nyilvános-
ságot röviden értesítjük, annyival is inkább, mint-
hogy az egyesület a jótékonyt az egyetemű
közönség becses filléreiből gyakorolja; méltányos
tehát, hogy a sáfárkodás mikénti foganatosításáról
tudomással birjanak az áldozatot hozók is.

Az említett napon megtartott gyűlést Károlyi
László nyug. alkancellár úr ó excellenciája, mint
az egyesület megválasztott elnöke, nyitotta meg,
kiemelvén nagyjelentőségű szavaiban, hogy olyan
tényezők köré, melyek hazánk hátramaradását
hivatvák eltüntetni, valóban lelkesedetten s buz-
galommal kell csoportosulnunk. Jelezte, hogy
egyik lépcső az emelkedésre, ha a nemzet cseme-
téinek ápolására kiváló gondot fordítunk, neve-
zetesen, ha vallás-erkölcsös uton kalauzoljuk, ha
a szellemi téren a tudományok művelésére ser-
kentjük s különösen a mai válságos viszonyok
közt a nemzeti érület ében tartására ösztönözzük
öket.

E nevezetes megnyitó beszéd után, először
Kertész József, ügyész, majd Léway István, köz-
gyűlési jegyző, üdvözölték az elnök ó excellenciáját,
mint a kit most először volt alkalma az egye-
sületnek az elnöki székben tisztelhetni, kívánván
ó excellenciájának az egyesület nevében, hogy az
ég az egyház dicsőségére, a haza javára és az
egyesület felvirágoztatására sok, számos esztendőn
keresztül tartsa meg állandó, törhetetlen egész-
ségben.

Ezek után a választmányi titkár, Vida Aladár,
olvasta a választmány nevében a mult 1877.
tanévről szóló jelentését. El nem mulasztottuk,
hogy főbb pontjait ide ne iktassuk. A lefolyt
tanévben 2366 frtot és 85 krt fordított az egye-
sület a szegénysorsú növendékek segélyezésére, kik
közül a tanév végén is 36-an részesültek a jóté-
konyt élveztékben. Ezek mellett megemlítendő,
hogy az egyesületnek 99 alapító, 111 rendes és
109 pártoló tagja van. Sajnos azonban, hogy szá-
mosan találkoznak az egyesületi tagok közt, kik
önként vállalta kötelezettségeket többszöri figyel-
meztetés dacára sem igyekeztek leróni, miért is a
közgyűlés utasította a választmányt, hogy az alap-
szabályok nyújtotta eszközök igénybe vételével,
siessen a hátralekösök ilmetényeit minnél előbb
behajtani, annál is inkább, mert a hátralekösök
összege a jövő évi budgetbe is fel van véve,
melyre tehát az egyesületnek a segélyezésnél nagy
szükség leend. E segélyezés pedig, melyre 1376 ft
30 kr. van előirányozva, a következő tanévben is
ugy fog történni, mint eddigé, minthogy e mód
az egyedüli eszköz a nevelés-oktatás sikeres elő-
mozdítására.

Majd a lefolyt évi számadások megvizsgálá-
sára kiküldött bizottság jelentése olvastatott fel,
mely a pénztári kezelést minden tekintetben ki-
fogástalannak találván a közgyűlés az egyesületi
pénztárnoknak meleg köszönetét fejezte ki jegyző-
könyvében. Az egyesületi vagyon tesz összesen
6953 frt, 44 krt.

Szomorú tudomásul kellett azonban venni
ama körülményt, hogy a nm. vallás- és közoktatás-
ügy ministerium, jöllehet kilátásba belyezte, most
sem részeltette a szilárd alapra fektetett egye-
sületet segélyezésben, valamint azt is, hogy néhai
Perger János kassai püspök ó méltósága által az
egyesület fenállása idejére biztosított 50 frnyi
segélyösszeg a megboldogultnak halálával az egye-
sület részéről tett hivatalos lépések dacára szintén
veszendőbe ment. De másrészt utánzásra méltó
példaként jegyezzük ide, hogy néhai Ludvig-
Schreiber Paulina 160 frnyi értékű részvényt
hagyományozott az egyesületnek.

S ezzel a közgyűlés fontosabb mozzanatairól
beszámoltunk a nyilvánosság előtt.

Mielőtt sorainkat befejeznők, el nem mulaszt-
hatjuk, hogy föl ne hívjuk a nagy közönség figyel-
mét az egyesület erkölcsi s anyagi támogatására.
Azt hisszük, hogy fölösleges filléreit üdvösebb
célra nem áldozhatja, mint a szellemi töke gyar-
apítására, melyre hazai művelődésünk érdekében
kivált e rohamosan haladó korban oly nagy szük-
ségünk van; mert hány oly lélek megy különben
veszendőbe kik tehetséggel vannak felruházva, de
az anyagi szükségletek hiánya miatt kénytelenek
parlagon letünni az élet mezejéről.

Perecparti.

Különfélék.

Nekrológ. F. hó 13-án meghalt Nádaskay
Sándorné, szül. Strasser Josefa asszony, élete 55.
évében, hosszas szenvedés után. Temetés nagy
részvét mellett ment végbe. Béke hamvaira!

A közös hadseregbeli tartalékos katonák,
kinknek fele szabad ég alatt sátrakban táborozott,
négyheti fegyvergyakorlat után f. hó 11-én haza-
bocsáttattak.

A városi képviselőtestület ma, délutáni 3
órákor közgyűlést tart.

A soóvári tűzoltók által, egyleti pénztárak
javára rendezendő műkedvelői színelőadások elseje
f. évi júliushó 3-ára tervezetetik. Az előkészületek
már folyamatban vannak s mint halljuk, a szerep-
kiosztás is megtörtént már.

T a n ü g y

A helybeli itteni kir. kath. főgymnasiumban
a naponta rend szerint reggeli 8 órákor kezdődő
vizsgálatok a következő rendben tartatnak.

A magán vizsgálatok írásbeli része június 18.
a szóbeli pedig 19-ére esik.

Június 20-án, szerdán az I—VII. osztályban
hittan.

Június 21-én, csütörtökön, 1) az I. A. osztály-
ban magyar, latin, német nyelv és földrajz. Dél-
után 2 órától kezdve az I. B. osztályban ugyan-
azon tancsoport; 2) a IV. osztályban magyar, latin,
német nyelv és történet; 3) a VI. mennyiségtan,
természetrájt és vegytan.

Június 22-én, pénteken, 1) a II. osztályban
magyar, latin német nyelv és földrajz; 2) az V.
osztályban mennyiségtan és természetrajz; 3) a
VI. osztályban délután 2 órától kezdve, mennyi-
ségtan és természettan.

Június 23-án, szombaton, 1) a III. osztályban
földrajz, mennyiségtan, természettan és rajz; 2)
az V. osztályban latin, görög és német nyelv, az I.
A. osztályban mennyiségtan, természetrajz és rajz.
Délután 2 órától kezdve az I. B. osztályban ugyan-
azon tancsoport.

Június 25-én, hétfőn, 1) a II. osztályban
mennyiségtan, természetrajz és rajz; 2) a VI.
osztályban latin, görög és német nyelv; 3) a VII.
osztályban magyar, történelem és bölcsészettan.

Június 26-án, kedden, 1) a III. osztályban
magyar, latin, német nyelv és történelem; 2) a IV.
osztályban mennyiségtan, vegytan és rajz; 3) az
V. osztályban magyar nyelv és történelem.

Június 27-én, szerdán, 1) a VI. osztályban
magyar nyelv és történelem; 2) a VII. osztályban
latin, görög és német nyelv.

Június 29-én, pénteken, az I—VII. osztály-
ban este 6 órákor disztornászat.

Ezen nyilvános osztályvizsgálatokra a növen-
dökség szüleit, rokonait és a tanügy iránt érdeklődő
közönséget tisztetettel meghívja.

Eperjesen 1877. évi június 14-én.

Az igazgatóság.

Az eperjesi evangélikus kollegiumban folyó
1877. évből tartandó nyári vizsgák rendje a kö-
vetkező:

1. A theologok vizsgái esnek jun. 16. d. u.,
jun. 17. d. e., jun. 20. d. e. és d. u., jun. 22. d. u.,
jun. 23. d. e., jun. 24. d. u., jun. 26. d. e.,
június 29. d. e.

2. A gymnasiumi vizsgák tartanak jun. 20-tól
jun. 28-ig bezárólag minden nap d. e. 7 órától s
d. u. 3 órától. Még pedig d. e. az I., III., VI.
és VII. osztálylyal, d. u. pedig a II., IV., V. és
VIII. osztálylyal.

3. A seminarium tartja vizsgáit u. a. napo-
kon, azaz június 20-tól június 28-ig d. e. és d. u.

4. A szóbeli érettségi vizsgák esnek július 2-
3- és 4-kére.

Bur Situation.

(Fortsetzung.)

III.

Trotz der Niederlagen die Rußland in der Krim
und der Demüthigung die es durch den Pariser Ver-
trag erlitten, hatte Rußland seine traditionelle Politik
im Orient nicht nur nicht aufgegeben, sondern nur
noch mit größerer Energie ergriffen, und um so hart-
näckiger schließlich gefordert.

In den 20 Jahren die seit der Schlachten von
Sebastopol verstrichen, und im Laufe derer, dieser junge
im Wachstum begriffene Staat, mehr als genug Zeit
hatte sich erholen zu können, hatte Rußland nicht nur
zur Verbesserung seiner innern Zustände, nämlich der
Neuorganisation der Justiz und der Staatsverwaltung
energisch gegriffen, sondern durch riesige Investitionen
im Gebiete der Communication und durch das För-
dern national-oekonomischer Interessen den National-
Reichtum, und somit die Steuerfähigkeit des Bürgers
bedeutend erhöht.

So gestärkt schritt Rußland zur Reform seines
Heeres. — Die Wehrkraft wurde bedeutend nicht nur
numerisch erhöht, sondern sie wurde auch durch die
Beseitigung der im Krimkrieg erfahrenen Gebrechen
insbesondere durch die Neuorganisation des General-
stabs, Bervollkommnung der Genie-Waffe, und der im
Feldzuge so wichtigen Verpflegungs-Intendanturen, auf-
fallend potentirt.

Die Seekraft Rußlands, die nach dem Krim

Feldzuge na
da, als jem
Die
in riesigen
Seemacht,
endlosen,
Mercur gle
formen der
verfchlungen
Und
lesten 20
Deroute, de
ges, und die
ten, das Ne
eridütern
lesten 2
Staats-Bud
eine entlich
Summ
und unantaf
ment, wo
infeinern f
Nufste
vom Osten
Süden dur
von diesen
war in der
vöthigenfall
Europa's z
(Es
müßten, un
ermöglichent
(Es
Samen de
Agenten zu
und fouca
social fo ze
niß verfall
um so ich
der treiben
und der re
Die
ding's den
zwecke des
der Verion
garantirt!
senslose G
rer Verma
der Pajcha
dadurch er
der depot
Staatsmed
sanatiemü
glückendes
Die
Gleichbere
ren von
wenn diese
einer Neve
rungen, u
der Waffe
nur die
der Welt,
die Kreibe
wie würd
diren, —
time sein.
Nur
Verfaffung
nun ist
ein Kamp
heit, —
— es fä
die Sklat
E
verzeichne
das Glem
nicht im
wir es h
Leider ab
meisten
anläffer,
fann.
Di
anerkeime
hütung d
wir jedoc
Ihres we
wiederhol
teten die
Kleib, A
Gelegent
einen u
mit ra
das gero
in einer
durchaus
leider sie
punkte c
man von
zu einen
halb ein
ganz gu
die Letzt
welche f

Feldzuge nahe zu vernichtet war, steht heute mächtiger da, als jemals!

Die Küstenbefestigungen Rußlands, imposant und in riesigen Dimensionen, — die Herstellung seiner Seemacht, — die Reorganisation seiner Armee, — die endlosen, gut combinirten, den Göttern Mars und Mercur gleich dierenden Bahnen, und die inneren Reformen der Verwaltung und Justiz haben Milliarden verschlungen.

Und dennoch hatten diese großen Ausgaben der letzten 20 Jahre, an die sich auch noch die finanzielle Deroute, des für Rußland so unglücklichen Krimkrieges, und die Auslagen des polnischen Aufstandes knüpften, das Nationalvermögen Rußlands nicht nur nicht erschüttern können, sondern im Gegentheil schon in den letzten 2 Jahren konnte Rußland in seinem jährlichen Staats-Budget nicht nur eine beruhigende, sondern eine entschieden befriedigende Bilanz vorweisen.

Somit dieser so günstigen innern Verhältnisse und unantastbar von Außen, wartete Rußland den Moment, wo es seine Traditionen im Orient neuerdigs insceniren könnte.

Rußland das von Norden durch das ewige Eis, vom Osten durch ohnmächtige Nomadenvölker und im Süden durch die zersahenen Türken begrenzt ist, also von diesen 3 Seiten keine Gefahr erwarten konnte, war in der Lage, seine ganze Aufmerksamkeit, und nöthigenfalls auch seine ganze Kraft gegen den Westen Europa's zu wälzen!

Es wartete so auf die Ereignisse die da kommen mußten, und die neue Action Rußlands im Orient ermöglichen sollten.

Es wartete — aber nicht unthätig — denn der Samen der Zwietracht wurde durch die geheimen Agenten zwischen den Völkern des Balkans planmäßig und consequent fort gestreut, der in dem staatlich und social so zerrütteten, beinahe schon der socialen Fäulnis verfallenen Reiche, auf sehr vertilen Boden fallend, um so schneller wuchernd emporzusteigen mußte, als sich der treibenden natürlichen Kraft auch noch die Nebeln und der religiöse Fanatismus angeschlossen haben.

Die Zustände des Osmanenreiches trugen allerdings den Keim einer Auflösung in sich; die Hauptzwecke des Staatsverbandes, nämlich die Sicherheit der Person und des Vermögens wurden dort nicht garantiert! die lächerliche, schwankende, mitunter gewissenlose Gerichtsbarkeit, der Mangel an korrekter innerer Verwaltung, und die dadurch ermöglichte Willkühr der Pascha's und anderer Machthaber, so wie auch die dadurch erleichterte Defraudation des Staatsschatzes, der despotische frostige Hauch, der diesen großen Staatsmechanismus durchwehte, verbunden mit dem Fanatismus der Regionen boten natürlich kein beglückendes „Daheim“ für die Völker des Reiches!

Die Forderungen nach gesetzlicher Ordnung Gleichberechtigung und der Freiheit des Glaubens waren von Seite der Völker vollends berechtigt, — und wenn diese Völker aus eigener Kraft, selbst im Wege einer Revolution, der Despotie ihr gutes Recht abgerungen, und sie zur Verleihung einer Verfassung mit der Waffe in Händen gezwungen hätten, würden nicht nur die Sympathie Ungarns, sondern die Sympathie der Welt, an der Seite der für das gute Recht und die Freiheit kämpfenden bedrückten Nahjabs stehen, und wir würden diesem Adept aus vollem Herzen applaudiren, — denn solch eine Revolution, würde eine legitime sein.

Nun aber wo Abdul-Hamid die freisinnigste Verfassung dem Osmanenreiche freiwillig gegeben, — nun ist der Kampf der Slaven am Bosphorus, nicht ein Kampf für, — sondern ein Kampf gegen die Freiheit, — es kämpft die Despotie gegen die Verfassung, — es kämpfen souveraine türkische Staatsbürger für die Sklavenketten Rußlands.

(Fortsetzung folgt.)

Correspondenzen.

Zeben, den 12. Juni 1877.

Zeit einer Woche haben wir zwei Brände zu verzeichnen, ein trauriger Beweis für die Armut und das Glend, (?) welches in unserer Mitte herrscht. Denn nicht im Mindesten dürfen wir daran zweifeln, daß wir es hier mit Brandstiftungen zu thun haben. — Leider aber erfolgen solche Brandstiftungen in den meisten Fällen mit solcher Vorsicht seitens der Veranlasser, daß man die Urheberchaft selten constatiren kann.

Die freiwillige Feuerwehr betätigte sich mit anerkennenswerthem Eifer an der Löschung und Verhütung des weitern Umsichgreifens des Brandes, wobei wir jedoch eine schon in einer Nummer ältern Datums Ihres werthen Blattes, geäußerte Ansicht nochmals wiederholen und bekräftigen müssen. — Wohl entfalteten die Feuerwehrmänner lobenswürdigen Eifer und Fleiß, Arbeit und Mühe, aber nirgends sahen wir bei Gelegenheit beider Schadenfeuer eine einheitliche durch einen umsichtigen Willen geleitete Führung, welche mit rascher Geistesgegenwart und energischer Autorität das geregelte und stets willige intelligente Material in einem Brennpunkte dirigirt. — Ich will hiebei durchaus auf keine Persönlichkeiten eingehen, aber leider sieht man von unserm kleinstädtischen Gesichtspunkte es für eine persönliche Beleidigung an, wenn man von jemandem behauptet; er besäße keine Eignung zu einem Feuerwehrcommandanten. — Man kann deshalb ein ganz honetter Mensch und zudem auch ein ganz guter Feuerwehrmann sein, ohne Ansprüche auf die Leitung einer ganzen Körperschaft machen zu dürfen, welche sich gerade in solchen Fällen als thatkräftig er-

weisen soll, wo militärischer Ueberblick, Sicherheit und Kaltblütigkeit mit Autorität ge gepaart den Ausschlag geben sollen. — Besondere Energie und Willen entfaltete unser neuer Stadthauptmann Hr. Samuel Wittenberger und Hr. Alois Galle Untercommandant der Feuerwehr, so daß es Dank der absoluten Windstille gelang, das Feuer auf eine Scheuer zu localisiren. — Daß in Folge dieses zweiten Schadenfeuers unsere Kreise in Bangigkeit und steter Befürchtung befangen sind ist ganz natürlich und es wäre seitens der Stadt angezeigt die nächsten Wachen zu verdoppeln und controliren zu lassen, besonders in der jetzigen heißen Zeit, wo Schadenfeuer bedrohliche Dimensionen annehmen können.

S. Sp.

Sebes, den 14. Juni 1877.

Wer heute um 8 Uhr Morgens unsere Synagoge betreten, konnte augenblicklich wahrgenommen haben, daß hier etwas Ungewöhnliches im Zuge sei.

Die heiligen Räume festlich geschmückt, erglänzten in einem Lichtmeer der brennenden Lichter und Lampen; die Anwesenheit in Feiertagskleidung — für einen gewöhnlichen Werktag — zu zahlreich versammelt, deren Gesichter freudbetrahlend und in höchster Andacht dennoch versunken, machten auf den aufmerksamen Beobachter einen eigenthümlichen Eindruck, und wer in der Zügen der Menschen zu lesen versteht, mußte unbedingt errathen haben, daß es sich hier um eine abzutragende Schuld handle zu deren Begleichung Klein und Groß sein Schärfelein beizutragen sich bestrebe.

In der That aber war es dem wir sich so; denn heute war der Geburtstag jener hochherzigen Spenderin, der gräflichen Comtesse Marianna v. Dessenffy, die den Grund und Boden auf welchen sämtliche Bethäuser und Lehrinstitute unserer Gemeinde errichtet sind, als Eigenthum für letztere vor einigen Wochen grundbücherlich vermachte, welcher Geburtstag also nach protokollarischem Gemeindebeschlusse alljährlich und heuer zum ersten Male in aller Andacht gefeiert wurde.

Der feierliche Gottesdienst wurde durch ein zu dieser Gelegenheit ausschließlich zu Ehren der Comtesse und deren Namen verfaßtes Gebet eröffnet, sodann wurden auch die Namen der gesammten Mitglieder der Familie Dessenffy eingeschaltet, und nachdem noch der Vorbeter eine Abtheilung von Psalmen vorgetragen, welche von den gesammten Andächtigen wiederholt wurden, verließen die Versammelten, im Beauftragten sich einer heiligen Pflicht entledigt zu haben, die edle Spenderin segnend, gehobenen Sinnes die heiligen Hallen der Synagoge.

T. R.

Giralt den 13. Juni 1877.

Geehrter Herr Redakteur! Voll freudiger Hoffnung sehen wir der heurigen Erntezukunft entgegen; die Vegetation steht in herrlicher Leppigkeit, und ist vielversprechend. Um so trostloser und verzweifelter ist aber die Gegenwart, da uns, trotz der günstigen Ernteaussicht, das Damoklesschwert der herrschenden Theuerung, noch immer zu verderben drohet. Die und da erblickt man leichenblasse Gestalten, denen jener graufige Hunger aus den Augen blickt. Bauernweiber sind gezwungen, ihren Sontagsstaat, für den vierten fünften Theil des eigentlichen Werthes loszuschlagen, um für eine kurze Zeit, den kreurenden Wagen zu besänftigen. Fuhrleute die in früheren Zeiten, für 2—3 fl. d. W. zu einer Fuhr kaum zu bewegen waren, umlagern jetzt das Haus eines Fuhrbedürftigen, um einen Lohn von 80 kr. zu erzielen. Die tägliche Speise bildet der sogenannte Maisgries, ohne Hinguthat, von Fett oder Milch, und vom Glücke kann schon derjenige sagen, dessen Verhältnisse es gestatten, sich dreimal des Tags einen solchen Schmaus anzuschaffen. Es wurde zwar viel darauf gerechnet, daß die Anlegung der Straße Giralt-Szvidnik zur Vinderung der Noth beitragen werde, allein nichts läßt sich übers Anie brechen, und dem Spaten des Bauers muß das Meißelzeug des Ingenieurs vorangehen. Nun da schon in dieser Hinsicht die nöthigen Schritte erfolgt zu sein scheinen, da der Hr. Komitats-Ingenieur nach mehrwöchentlichen hierortigem Aufenthalte schon abgereist ist, ist es wünschenswerth, daß man maßgebenden Ortes den Bedürfnissen, die den obangeführten Mißständen entworfen sind Rechnung trage, und mit dem Beginnen der Arbeit nicht zu zögern, denn wer schnell hilft, hilft doppelt.

Kleine politische Rundschau.

Ueber den Verlauf des Krieges sind folgende Nachrichten eingelaufen:

Die Montenegroer haben unter dem Bojwoden Bukoties in einem mehr als zweitägigen Kampfe eine förmliche Katastrophe erlitten. Sie sind nicht blos von Suleiman Pascha auf's Haupt geschlagen, sondern auch von dem Duga-Passe abgedrängt worden. In Folge dessen hat sich Nikita von Mitsics zurückgezogen und sein Hauptquartier in das Innere des Landes, nach Strag, am östlichen Abhange des Beta-Thales verlegt. Dieses Bild des Sachverhaltes auf dem nördlichen Kriegsschauplatz macht es bereits klar, daß die gloriose Offensive der Montenegroer ein schnelles Ende gefunden hat, und daß sich ihr Ehrgeiz auf die Vertheidigung ihrer Berge werde beschränken müssen. Aber auch dies dürfte jetzt kaum mehr eine leichte Aufgabe sein.

Wien, 13. Juni. Authentische Berichte vom Kriegsschauplatz bestätigen die Nachricht von einer neuerlichen starken Niederlage der Montenegroer, die von Suleiman Pascha empfindlich auf's Haupt geschla-

gen wurden. Die Montenegroer sollen mehrere tausend Mann verloren haben und gezwungen worden sein, sich bis Lufowane in der Nähe von Nji zu zurückziehen. Man glaubt nicht, daß sie sich dort nur einige Tage werden behaupten können.

Wien, 13. Juni. Dem „Tgl.“ wird aus Kladowa gemeldet: In Slatina finden große russische Truppen-Konzentrationen statt; 28,000 Mann befinden sich schon dort. Wegen fortdauerender Transporte wird die Sperrung der Bahnlinie Turn-Severin-Bukurest für den Personen- und Güterverkehr erwartet.

Konstantinopel, 13. Juni. Die Befestigung des Balkanpässes Kabrowa-Kolanlik ist bereits vollendet. An der Befestigung der Pässe Selimio-Zamboli und Sophia-Pezan wird gearbeitet und ist dadurch eine Umgehung des bulgarischen Festungsvierecks unmöglich geworden. — Eine Deputation aus Mekka mit einem Theil des Moischeeschatzes wird hier erwartet.

Kraau, 13. Juni. Petersburger Berichten zufolge herrscht dort wegen anhaltender Unthätigkeit der Donau-Armee große Verstimmung, welche durch Mißtrauen erweckende ängstliche behördliche Wachsamkeit über alle Berichte vom Kriegsschauplatz gesteigert wird. In Petersburg wurde der Donau-Uebergang für den 8. Juni bestimmt erwartet. Ein bedeutender Proviantnachschub ist nach dem Kaukasus abgegangen.

Tagesneuigkeiten.

Schadenfeuer. In Potranca brach am 11. d. M. eine Feuersbrunst aus, bei welcher Gelegenheit, nicht weniger als 35 Häuser, außer den dazugehörigen Wirthschaftsgebäuden eingeäschert wurden; auch ein Menschenleben ist zu beklagen.

Ein Blitzstrahl als Stundenzeiger. Vorigen Mittwoch Nachmittags gegen 4 Uhr, brach nach einer drückenden Hitze ein Gewitter los. Schwarze Wetterwolken hingen vom Himmel herab, der Regen goss in Strömen und bald wurde das Rollen des nahenden Donners hörbar.

Pfögllich ertönte ein starker Donnererschlag; einer, ober dem Pfarrkirchthurme schwebenden Wolke entfuhr ein leuchtender Blitzstrahl und traf den römischen Zehner am westlichen Zifferblatte der Thurmuhre, ohne jedoch andere Verwüstungen angerichtet zu haben, als daß er die untere Hälfte des genannten Zehners unkenntlich machte.

Einige Meter höher hätte er leicht das Thunddach in Brand gesetzt, was wohl beklagenswerthe Folgen nach sich gezogen haben würde.

Die Heuernte welche befanntlich durch die alljährlich um diese Zeit stattfindenden Ueberfluthungen die Eigenthümer der Sebes-Kelmecker Heuwiesen mit Bangigkeit erfüllt, geht heuer vom Sonnenschein und angenehmen Wetter begünstigt mit dem besten Erfolge von Statten.

Als aber leshin die Himmel mit düsterem Gewölk umzogen und bald darauf im stürmischen Regenguß sich entladen haben, konnte man in Bezug auf das gewöhnlich die Heuernte verfolgende Mißgeschick von den nach Hause eilenden Arbeitern folgende interessante Erklärung vernehmen.

Unser Bauernvolk ist nämlich davon überzeugt, daß auf den am Szekesö Fluße naheliegenden Wiesen ein solch Zaubergras vorhanden sei — sein Name natürlich auch den Eingeweihtesten unbekannt — das dieses Unheil der Heuernteschwemmungen verursache, indem durch das Abmähen desselben Himmel und Hölle in Bewegung gesetzt werden. Auch ein merkwürdiger Aberglaube!

Die Tarcza, dieses sonst so ruhige Wasser schwoll Mittwoch während den Abendstunden in Folge eines Wolkenbruches, welcher sich in der Umgegend entladen hatte, plötzlich gewaltig an. Nach badeten einige Knaben im Fluße, als ein fernes Brauen und Rauschen vernehmbar wurde. Kaum hatten die Badenden Zeit, das Ufer zu gewinnen und sich anzukleiden, als sich auch schon ungewöhnliche Wassermassen heranwälzten, entwurzelte Bäume, Bestandtheile von Häusern, Balken und auch eine ganze Menge von Thieren mit sich herschwenkend.

Wie verlautet, soll der Wolkenbruch in der Umgegend große Verheerungen angerichtet haben. So soll u. a. eine ganze Schafherde, viele Häuser und Hornvieh weggeschwemmt worden sein. Man will auch wissen, daß das Wasser sogar einige Särge mit Leichen aus den Gräbern hervorgepült und weggeführt hat. Ob dies eine Thatsache, oder blos eine „Mähergeschichte“ sei, können wir heute noch nicht mit Bestimmtheit sagen.

Musikalische Garten-Soirée. Unsere Feuerwehr veranstaltet morgen, Sonntag, in dem am Mühlgraben gelegenen anmuthigen Garten, welchen der Eigenthümer Herr Anton Floegel zu diesem Zweck zur Verfügung gestellt hat, eine Abend-Reunion bei festlicher Beleuchtung, wie solche während der Sommerferien in anderen Städten zu den beliebtesten Unterhaltungen des Publikums gezählt werden. Für Speisen, Getränke und rasche Bedienung wird bestens gesorgt werden. — Anfang 7 Uhr Abends. Entrée 30 kr. — Sollte die Witterung ungünstig sein, so wird die Unterhaltung an einem anderen Tage der Woche stattfinden, wovon das Publikum mittelst Affichen verständigt werden wird.

Der Obergespan des Szaroser Komitates hat an die Behörden dieses Komitates eine Verordnung erlassen, worin dieselben verständigt werden, daß Wohlthätigkeitspenden für die Verwundeten von welcher immer der jetzt kriegführenden Partheien abgeliefert werden können, doch sind diese Sendungen bei den

betreffenden Behörden behufs Evidenzhaltung anzumelden. Solche Lieferungen sind aber nur Private gestattet und ist die Bildung konstanter Kommissionen zu solchen Zwecken, unterragt.

Fruchtpreise vom 15. Juni 1877.

Roggen per 100 Mlgr.	fl.	8.25	8.50
Weizen " 100 "	"	11.25	11.50
Gerste " 100 "	"	7.25	7.60
Safer " 100 "	"	5.—	6.25
Hafer " 100 "	"	7.75	8.—
Erbsen " 100 "	"	8.—	10.—
Binsen " 100 "	"	8.—	11.—
Wicken " 100 "	"	9.—	—
Erbsen " 100 "	"	—	—

Die in Wien am 9. Juni gehobene Zahlen:
2, 3, 53, 21, 54.

Die nächste Ziehung ist am 23. Juni 1877.

Felölös szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankgyűlet.**

2015. tk. sz.

106 3-3

Árverési hirdetés!

Az eperjesi kir. törvényszék mit tealkönyvi hatóság részéről közhírré tette ik mkep Zsádry Ferencz csödtömegehez tartozó Kapronczai 2.30.47. és 49. számú tjkönyvekben 70251. frtra becsült, — a Varjutalvi 23. számú tjkönyvben 3500 frtra és a Buczói 16. és 30. számú tjkönyvekben 200 frtra becsült nemesi birtok és járuléka, — valamint a Trocsáni községbeni 600 frtra becsült malomjognak onkéntes árverezés útján eladása elrendelvé, annak a megállapított feltételek értelmében elővetelére az 1877. évi júliushó 23-ik mint első, — és szükség esetében az 1877. évi szeptemberhó 4-ik napja mint második határidő mindenkor del előtt 9 óraja az itteni 2-ik emeleti pertárnak hivatalos helyiségében kintezetik.

Ez alkalommal nem ezen hatóság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők képviseltetéséről az 1868. 54. t. c. 433. §. értelmében leendő intézkedések megtételére felhivatnak, — valamint mind azok kik az eladandó ingatlan irányában tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíteni vélnék felszólítanak: miszerint ezeket a hirdetmények közzétételétől számított 15 nap alatt ezen törvényszéknek annál inkább nyújtsák be, — mert különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, — igénylők egyedül a vételár fölöslegére fognak utasítottani.

Árverési feltételek:

1. A fenti javakkal árverezés alá bocsátatnak azok tartozékaiként, a bennök és rajtok találató, s árveréskor találatandó urasági őszi és tavaszi vetések s ültetések is habár azok a fennebbi becsárakban benn nem foglaltatnak. Még pedig átmennek a 46. köbölnyi őszi vetési, a leendő vevő s illetőleg vevők birtokába minden külön fizetés és megtérítés nélkül.

2. Ellenben a csak most folyamatban lévő tavaszi vetésekre és ültetésekre nézve a leendő vevő s illetőleg vevők a csödtömegeknek a vetési magot, és a szántási s vetési munkát ezen vidék folyó árai szerint, külön megfizetni kötelesek.

3. Mind ezen javakra a fennebbi sorrendben, tételként külön-külön történik az árverés.

4. Kikiáltási áraknál a fennebbi elősorolt becsárak szolgáltnak.

5. A második határidőbeni eladás csak a legtöbbet ígért kötelezi azonnal a leütéstől kezdve föltétlenül; ellenben a csödtömegek választmány magának arra nézve a leütés napjától számított nyolc nap alatt bejelentendő jóváhagyást vagy ennek megtagadását világosan fentartja.

6. Minden árverési kívánó tartozik, mielőtt az árverésben részt venne, a fennebbi illető becsárak 5% -át akár készpénzben, akár az eperjesi pénzintézetek valamelyikének betéti könyvecskeiben, akár pedig árverés-kori tőzsdei folyam szerinti értéken elfogadandó állampapírokban, a kiküldött bíró kezéhez, bántpénzzel letenni.

7. A vevőnek bántpénze azután bírói kéznél marad, és csak az utolsó vételári részletbe fog neki beszámítottani; a többi árverezők ellenben nekik mindjárt az árverés befejezése után visszaadatik.

8. A vevő köteles a vételár első harmadát három hó alatt, — második harmadát hat hó alatt, és utolsó harmadát egy év alatt, valamennyit a sikeres árverés napjától számítva, és valamennyit a most mondott naptól járó 6% kamataival együtt, a csödtömegeknek és két választmányi tagjának kezéhez, pontosan befizetni.

9. Minthogy azonban a cs. kir. szabadm. ált. osztr. földhitelintzet a csödtömegek megígerte, hogy a kapronczai 2-ik számú tjkönyvbeni javakra első helyen bekebelezett és még 29284 frt 26 kr. erejéig még fizetetlen törlesztési kölcsönét a hátralékos kamatok és tőke törlesztési részletek szabályszerű rendezése esetére, az előbbi feltételek alatt, minden birtokutód javára meghagyni fogja: az ezt megelőző bekezdésben megállapított fizetési határidők, a kapronczai 2. 30. és 49. számú tjkönyvekbeni javak tekintetében csak a most említett törlesztési kölcsön hátralékos kamatainak és tőkerészleteinek lerovására szükséges összegre, és az azon törlesztési kölcsön átvállalandó összegének levonása után fennmaradó többi vételári összegre vonatkoznak.

10. A vevő a megvett árverési tárgynak tetteles birtokába azonnal az árverés és illetőleg annak jóváhagyása után lép; annak a tulajdonjog átruházása végett, az ő nevére való tealkönyvi átírása azonban csak a vételár teljes lefizetése s illetőleg átvállalás általi kiegyenlítése után fog engedélyeztetni.

11. Az árverési tárgy tetteles birtokával annak — a betáblázott adósságokon kívüli — összes terhei és veszélyei is, nevezetesen pedig az állami, törvényhatósági és községi adók, s a tűzkár elleni biztosítás a vevőre mennek át, úgy, hogy a mennyiben ezeket a csödtömegek előlegezte volna, vagy még előlegezte ezeket neki a vevő az időtartam aránya szerint, megtéríteni tartozik.

12. A tulajdoni jog átruházásáért járó illetéket és a vételár lefizetésével s a tealkönyvi átírással egybekapcsolt bélyeg- s egyéb kiadásokat is a vevő egyedül köteles viselni. Végre

13. Ha a vevő a vételári lefizetéseket pontosan nem teljesíté, akkor ő nem csak bántpénzét elveszti, hanem az érdeklét felek bár melyikének kérelmére, egy az ő veszélyére és költségére, meg pedig csak egy határidő kitűzésével, tartandó új árverés is el fog rendeltetni, s annak az árverési tárgy a becsárak alul is minden esetre eladatni, az előbbi vételárnak ekkép netalan támadandó hiánya a korábbi, vagyis a késedelmes vevő által világos adósságként viselendő lévén, a nélkül, hogy ő az új árverésnél netalan elérendő többlet-re igényyel bírna.

Kelt az eperjesi kir. törvényszék mint tealkönyvi hatóság 1877. évi aprilishó 26-ik napján tartott üléséből.

Péchy,

kir. törvényszéki elnök.

T a h y,

h. jegyző.

Néhai **Dienes Rakovszky Borbála** hagyatékaiból következő **réték és szántóföldek szabad kézből vagy esetleg f. hó 19-én megtartandó nyilvános árverés mellett eladatni fognak.**

Pod Szordokom — 3¹/₂ köböl — Szekesön tul a hídon felül — 5 köböl — Tábor alatt — 2 köböl — Tábor alatt kisebb — 1¹/₂ köböl — Átellenbe a Szekesön tul — 3 vécás. — Ugyazint a szebeni utcán fekvő majorsági épületek.

Ez utóbbiak az elősorolt 5 darab földdel együtt el nem adás esetében bérbe adatni fognak.

Venni vagy bérleti szándékozók **Klór Gyula** népbanki pénztárnoknál jelentkezni kéretnek. 119

Ein Lehrling

findet in der **Schnittwaaren-Handlung** des **Eugen Krazell** in **Eperies** sofort Aufnahme. 1-2

Licitation.

50-60 Joch Acker in Nyársardó, nebst Wirtschafts- und Wohngebäuden, **Moritz Wald** gehörend, werden am **22. Juni**, nöthigen Falls **30. Juni a. c.** bei **Herrn Dobay Sándor**, kön. Notariatskanzlei **Eperies**, gerichtlich veräußert. 112 2-2

Hypothekar-Darlehen

zu **6%** auf Güter, Zinshäuser etc. von **5000 Gulden** aufwärts befristet 3-3

Isidor Spiegel,
in Kaschau.

Gänzlicher Ausverkauf

von Eisen- u. Nürnberger Waaren!
Im vormalig **J. S. Pap'schen** Geschäftslocale, Hauptgasse Nr. 323, wird **bedeutend unter den Fabrikspreisen**, in großer Auswahl, **Eisen- und Nürnberger Waare**, namentlich landwirthschaftliche, Tischler-, Zimmermanns- und Schlosser-Werkzeuge, zum Bau erforderliche aller Art Nägel, Feilen, ausländische Stammholz- und Bretterfägen etc. **sehr billig ausverkauft.**

EGÉSZSÉGÜGYI - HATÓSÁGILAG MEGVIZSGÁLTATVÁN S AZ EGZSÉGRE NÉZVE TELJESEN ÁRTALMATLAN SZERNEK TALÁLTATOTT!!

„PURITAS“
haj-íjító-tej.

A „Puritas“ nem hajfeskék, hanem tejemű folyadék, mely majdnem azon csodálatos hatással bír, hogy öszhajakat megijít, azaz lassankint még pedig legkésőbb tizenegy nap alatt ama színt visszaadja, melylyel eredetileg bírt!

A „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot. A haj tetszés szerint vízzel mosathatik, lehet fehérrel átvont vankoson aludni, és a gözfürdőket használni, a festékek nyoma sem vehető észre, mert a

„Puritas“ nem fest, hanem íjítja, és pedig a leghosszabb és legdusabb női hajzót és a férfi haját és szakállát.

Egy üveg „Puritas“ ára 2 frt (postai szétküldésnél 20 krral több) s készpénzzel, vagy utánvétellel kapható **Franz Otto**, Bécs, Mariahilferstrasse 38. szám.

■ **Óvás** a hamítás és utánzástól. ■
A t. ez. vásárlók felkéretnek ezégyünkre, — mely minden üveg alján és dugaszán világosan látható — szigoruan ügyelni, mivel „haj-íjító-tej“ czime alatt utánzások is léteznek. 104 3-25

94

Mattoni-féle BUDAI KIRÁLY-KESERÜVIZ

MATTONI és WILLE, BUDAPESTEN
budai keserűsforrásoknak tulajdonosai.

Nyomatott az „Eperjesi Bankgyűlet“ gyorssajtóján Eperjesen.

Guts-Verpachtung.

Der **Eperieser Bankverein** verpachtet vom **1. Juli d. J.** ab den angekauften adeligen kemmaßirten **Gutsbesitz in Megye**, bestehend: aus **0.15 Joch Intravillan**, **165.81 Joch Acker**, **20.80 Joch Wiesen**, **89.75 Joch Weide** und **30 Häuslern.**

Die Pachtbedingungen sind während den Amtsstunden, bei der endesgefertigten Direktion, im Geschäftslokale täglich zu erfragen.

Eperies, am **12. Juni 1877.**

Die Direktion des Eperieser Bankvereines.

Alólirott tisztelettel értesíti t. c. feleit, hogy a nt. m. k. jószág-igazgatóság megbízása folytán, a folyó évi fürdő-évadon át a **Ránk-herleini fürdőben** mint fürdő-orvos működend s hogy helybeli helyettesítését tek. **Dr. Mosánszky Titusz** orvos ur sziveskedett elvállalni.

Eperjes 1877-ik évi juniushó 9-én.

Dr. Sztchlo.

Gefertigter zeigt seinen p. t. Klienten und Bekannten hiemit an, daß er von einer H. t. u. Güterverwaltung mit den bedeürftlichen Agenden im **Kurorte Ránk-Herlein**, auf die Dauer der diesjährigen Saison betraut wurde, und ersucht sich vorkommenden Falls, während seiner Abwesenheit an Herren **Dr. Titusz Mosánszky** wenden zu wollen.

Eperies, den **9. Juni 1877.**

Dr. Sztchlo.

Schankregal-Verpachtung.

Der **Eperieser Bankverein** verpachtet vom **1. Juli l. J.** ab im Wege einer am **22. Juni l. J.** Vormittags um **10 Uhr** in seinem Geschäftslokale zu **Eperies** abzuhaltenden öffentlichen **Licitation** die ihm eigenthümlich angehörende **Schankgerechtigkeit** im Markt-**Strecken Gross-Sáros.**

Pachtlustige werden hierzu bestens eingeladen, und können die Pachtbedingungen im Geschäftslokale bei der endesgefertigten Direktion erfragen.

Eperies, am **12. Juni 1877.**

Die Direktion

des **Eperieser Bankvereines.**

Licitations-Anzeige.

Im Amtlokale der **Eperieser Sparcassa** werden am **20. Juni l. J.** Vormittags **9 Uhr** folgende Liegenschaften, welche früher dem **Herrn Carl Nofticins** gehörten, im Licitationswege veräußert werden u. z.:

1. Die **Dolina** mit sämmtlichen, in guten Stand gefekten Gebäuden.

2. Ein Acker und eine Wiese im **Niede Sidlovecz.**

3. Ein Acker im **Niede Okruhlyak.**

4. Die Wiese unter dem **Táborhegy.**

Die nähern Bedingungen sind im Amtlokale der **Sparcassa** zu erfragen.

Eperies am **1. Juni 1877.**

Die Direction

der **Eperieser Sparcassa.**

113 2-2

Bester Klasse Acker,

36,436 □ Mftr. in einem Stück, auf eperieser Terrain, gleich neben der Stadt „pri obrasku“, — sind aus freier Hand zu verkaufen. 111 2-3

Nähere Auskunft gibt **Advokat Tomka** in **Eperies.**

Szerk
Ide intéz

Eperjesi
Ide intéz

EPE

14

Eg
Fé
Ne

Az
egylet kö

Vid
utalvány

Zársz

A n
megjelent

laszból lá

lapok oly

lenre né

ugyan ol

eserét. m

A 2

lita polg

megtemi

jogosított

melyre é

A

ben“ ein

cikkben

memyibe

foly. az

érvekkel

pen siker

Saj

jegyzí —

sére néz

itt nem

szére el

egy har

ladva n

juttatásá

kettónkr

utam az

keresztü

kítartás

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Idé intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Idé intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz kuldvé:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetésé 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyittdár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

az

EPERJESI LAPOK

című

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postatalványnyal eszközölhetők.

Zárszó „a magyar nyelv“ ügyében.

A mint a magyar nyelvről a lap hasábjain megjelent szerény észrevételeimre adott két válaszból látható, az ügy élénk visszhangra talált a lapok olvasóinál, mely körülmény nagyon figyelemre méltó annyival is inkább, minthogy csakugyan oly dologról kezdettünk kölcsönös eszmecserét, mely a nemzeti élet gyökerében érinti.

A 24-ik számban volt alkalmam amaz izraelita polgártárs ur válaszára ellenészrevételeimet megtenni; erre különösen ama szenvedélyes hang jogosított fel, mely egész cikkem előmlött s a melyre én egyáltalán okot nem szolgáltattam.

A „Még egy szózat „a magyar nyelv“ ügyében“ című, a 24 és 25-ik számokban megjelent cikkben már más ellenfelel állok szemben, a mennyiben, mint a dolog természetéből önként foly, az eszmék tisztázását higgadt lélekkel és érvekkel iparkodik keresztülvinni. Lássuk, miképen sikerült ez neki.

Sajnos, hogy — a mint cikkirő is megjegyzi — utaink különböznek a vitatott cél elérésére nézve. Hogy melyikünké a biztos, azt én itt nem akarom sem a magam, sem B. A. ur részére eldönteni; meglehet, hogy találkozik majd egy harmadik, a ki határozottabb esapáson haladva másféle eszközöket fog az ügy diadala juttatására kigondolni. — De azért legyen szabad kettőnknek utját itt röviden jellemeznem. Az én utam az egyenes út, mely magas hegyeken visz keresztül s így folyton akadályokba ütközik, de kitartással, küzdelemmel legyőzhető a gátak s a cél elérése bizonyos; míg B. A. ur útja nagy kerülőket tesz, a cél messze homályban tűnik el, s mielőtt oda érünk, az utazás kényelmei miatt elszunnyadunk, mely állapotban nem is igen maradunk mentek a mélységbe való zuhanástól vagy a hosszú ut miatt a vihar meglepetésétől kell tartanunk, mely körülmények nagyon természetes messze hátra vetnek bennünket a kitűzött cél elérésétől.

Hogy a jelen sohasem áll magának a jelennek hatása alatt s hogy a jelen csupán eredménye a multnak, azt minden gondolkodó ember tudja; de nem is tetszett nekem ilyen *philosophiai problémákat a publicum elé tálni*, hanem, hogy a mi felső vidékünkön bár a nemzeti élet feltűnével tüzzel kezdünk magyarosodni, most jóformán 17 év múlva újra valóban lamentációkra fakadhatunk, mert a jelen éppen nem oly eredmény, mint az attól a multtól joggal várható lett volna s így én éppen a jelenből nem alkothatok magamnak örvendetes képet a szövegre hozott ágyról a *jövőre nézve*. — Engedje meg a cikkirő ur, hogy optimismusában ne osztozzam; e dologban szeretek pessimista lenni s maradni mindaddig, míg az augurok vidámabb arecal nem tekintenek rám, mert az emberek, kivált a hol határozott, komoly meggyőződésre nem számíthatni, nagyon aláveték a változásnak; hullámanak az érzületek, mint a tenger hajjai, különösen a mi soknyelvű országunkban.

A politikai ujjaszületés mindenesetre jótékonyan hatott e megye magyarosodására, de a mint megvolt akkor a reactio, úgy jelenben is találkozunk egy reactioval, mely a komoly főt aggodalmakkal tölti el; mert társadalmi életün-

ket nyílt szemekkel s csakugyan *elfogulatlanul* nézve, őt arra teljesen feljogosítja. Cikkirőt tapasztalt embernek tetelezem fel s ép ezért esodlom, hogy annyira *esküdt* hiva az optimismusnak; egy kissé nem ártott volna, ha, mielőtt gondolatait világgá bocsátja, saját lelkebe pillant, de úgy, hogy a vizsgálódáshoz a részrehajlásból egy mákszemnyi se vegyült volna.

Higye el nekem, a hol oly jelenségekkel kell találkozunk, hogy sok szüle valódi kínzásnak tartja, ha gyermeke az ismereteket, a leckéket magyarázó kénytelen tanulni a fenálló rendszerrel fogva; míg találkozunk zugok, a hol a germanismus nem hogy alább szállana, sőt ellenkezőleg mindinkább növekedőben van, azt feltett talizmánként ápolják; a hol az idegen színi előadások dicsőítésére oly enconicumokat zengenek, mint néha napján az „Eperjesi lapok“ hasábjain is lehetett olvasni: ott valóban nem csoda, ha nem lamentatiókat, hanem jeremiádokat hangoztatnak. Mondom, ezek mind oly jelenségek, melyek a jelen *nem kétségbejítő ugyan, de szomorú képmen rajzolják élénk, s így a jövőre nézve, melynek szülő anyja a jelen*, nem a legkevesetöbb kilátást nyújtják; higye el B. A. ur, hogy ha nem állunk résen, ha *nem korholunk* ott, a hol kell — s hogy nálunk kell, azt csak ön nem akarja belátni — úgy könnyen visszatüledünk oda, a hol nemzetünk a hazafiúi kötelességek iránti érzék lazulása miatt már nem egy izben volt s a honnan, majdnem az örvényből csak nagy erőfeszítéssel ragadhatta ki magát. A mi a buzdítást illeti, erre nézve csak annyit, hogy igen is tudunk buzdítani, de mindig megválasztjuk: hol s mikor.

Ama vádatam továbbá, hogy a mi közönségünkönél nem igen van érdeklődés a honi termékek iránt, egyáltalán nem sikerült megdöntenie; ellenérvei ingadozók. Abban igaz van ugyan, hogy a magyar munkák kissé drágák, de ennek okát a laikus is nagyon könnyen megfejtetheti, ha az olvasó quantumot összeveti a németekével; de hogy mégis oly drágák volnának, azt kerekén tagadom, minthogy igen gyakran van alkalmam az árosszehasonlításra nézve tapasztalatokat szerezni. A mit tehát itt a közönség meintségére felhoz, az éppen ellene szól; mert fogyasztó közönségünk — itt nálunk — a mint megjegyzi az idegen művekre való kiadást, úgy nagyon kevés toldalékkal, ugyanazon közönség meggyőzhető, azt a magyar művekre nézve is. Ama szavai pedig, melyek szépirodalmi folyóiratainkat annyira ledorongolják, arról tanuskodnak, hogy aligha ismeri cikkirő ur az idevágó hazai termékeket: a „Vasárnapi újság“, a „Magyarország és a nagy világ“, a „Fővárosi lapok“ stb., melyeknek munkatársai között elismert s a külföld előtt is tekintélyvel bíró jeleseinket tisztelhetjük, oly tapintattal szerkesztvük, hogy még az oly kényes izlésű igényeket is kielégíthetnek, mint talán B. A. uré; hogy a mi közönségünk egyáltalán nem szárnyalja tul azokat műveltség tekintetében; hogy vidékünkön alig található olvasó, ki azokból sokat ne tanulhatna; hogy előfizetési árak sem oly megdöbbentő.

Aztán szomorú dolog az is, ha cikkekből olyasmiket is kivonunk, mik tényleg nem állítottak. És a „Szózat“ írója gyakran elmerül e gyöngeségbe, mert a cikkében olvasható gyanúsítások erre engednek következtetni. Nem is akarom azokat pontonkiut cáfolni, mert erre se időm nincs, sem e lap t. olvasóit nem akarom untatni.

Menjünk hát tovább. — Hogy írónk sorsa ma nap sem olyan még, mint külföldön az tény; nem halnak ugyan éhen, a mint én különben nem is állítottam, mert — s éppen ez a baj — hogy hivatalokat kénytelenek vállalni s az irodalmat csak, ha idejük engedi, művelni. Hja! az önfentartás ösztöne mindenkit oda hajt, a hol biztos a kenyere. Hogy házat épített egy-két írónk az tény; nekem is van róla tudomásom; de nagyon könnyen megoldvashatja nem tiz, hanem öt újján B. A. ur, s azután *bizonyára nagyon kevés percenttel járult a mi vidékünk amoz anyaghoz*, mely oly szerencsésé tett egy Jókait vagy mást. Tudomásunk van arról is, hál istennek, hogy egyesületeink is oly irányban törhetnek előre, mely nem csak pusztá-

dicsőséget, hanem egyebet is nyújt, de ebből még mindig nem annyit, a meanyi megkívántatnék.

En, mint már az eddigiekből is látható, nem tekinthetek a mi publicumunkra oly philantropikus arecal, mint B. A. ur, az *en phantasiám sokkal realisabb mint az övé* s ennek oka ama szomorú tapasztalatokon nyugszik, melyeket a mindennapi életből, a létező tényekből merítettem, nem pedig a cikkirőnek majd az egykori „Felvidék“, vagy a mostani „Eperjesi lapok“ hasábjain megjelent cikkeiből.

Áttérek most cikkének ama részére, mely a szünügyet hozta felszínre. En, mint tetszik emlékezni, észrevételeimben csak mintegy odavetőleg érintettem a dolgot, mintegy utalni akarván arra az áramlatra, mely napjainkban elég nagy mértékben lábra kapott. S itt újra kénytelen vagyok megjegyyezni, hogy utaink csakugyan merőben ellenkezőnek, mert az én nézetem — az, hogy a magyar közönségnek egyáltalán nem szabadna *ide háza* megengednie, hogy a magyar Thalia padjain idegen hangok csendüljenek meg, annál kevésbbé, hogy egekig magasztaljuk azokat. Ez oly nézet melyet a cikkirő ur akár fanatismusnak, akár más egyebnek nevez, nem törődöm vele; mert tudom, hogy e nézet szent, hogy azt milliók vallják a kik úgy éreznek a mint éreznie kell a kebelnek. Hanem hát (közbe legyen mondva), ha Bécsbe, Párisba, vagy bárhova megyek, azért bizony egy cseppet sem fogom hazafiatlanságnak tartani, ha akár az idegen operában akár a tragoediában gyönyörködöm. Tehát B. A. ur, értsük meg jól egymást s akkor, azt hiszem, nem fog egyoldalúságokról vádolni, mintha t. i. én vidéki színészeket minden áron dicsérni akarnám, ép azért, mert magyarok. Valamint nem vagyok barátja annak, hogy a szünpadon, melyen az eszményiesnek a legtisztább alakban kell megjelenie, darócba öltözött alakok jelenjenek meg; úgy másrészt az eperjesi szünpadon az idegen színt még kevésbbé vagyok hajlandó pártfogásomba venni: *inkább otthon maradjok mint akár vásári bódékban a honi productiókat, akár az idegent megnézzem*. S itt el nem mulaszthatok egy megjegyztést tenni, mely Gerőfy társulatára vonatkozik. B. A. ur! sziveskedjék más üvegen nézni a dolgokat, ha Eperjesen, máson, ha Bécsben, Párisban, Pesten megyünk színházba. Gerőfy társulata mindenesetre sok kifogás alá esett, mikor itt volt, meg is rótták őt, megmondtam én is neki az igazat; de, hogy nem rendelkezett általán oly erővel idejövetelekor, mint azt elvárni lehetett volna, annak még nem talán egészen ő az oka. Ha a városi böles atyák másképp intézkednek, Gerőfy társulata kiegészül s úgy vagyok meggyőződve, hogy akkor panaszra alig lett volna ok. S hogy társulata még sem volt oly silány, hogy azt a cikkirő ur minden kényes izlése dacára is meg ne nézhette volna, s hogy meg ne nézhették ama szenvelgők is, az ellenkezőt mondani: határos a lelkiismeretlenséggel és még valamivel. Volt a társulatnak néhány tagja, a kik tuloztak; de az előadásokat oly trágárokká aljasítani, mint B. A. teszi, egyáltalán nem fér össze az észszel, nem ama nemes érzellemmel, melyet B. A. is táplálni látszik. Különbem nem akarok sokat cáfolni. Praegnans módon megcáfolják B. A. kicsinylőleg nyilvánuló szavait a szóban forgó társulat budai előadásai, melyekről a fővárosi lapok dicsérőleg szólnak; már pedig azt megengedi, B. A. ur, hogy tán Budapesten is találkozik oly művelt közönség, mint Eperjesen; praegnans bizonyíték mellettem a napi sajtó melyet imént említettem, s mely éppen ama tagokról emlékezik meg dicsérőleg, kiket éppen a mi szünpadunkon volt szerencsénk ez idén láthatni. Fényes bizonyíték végre állításaim mellett az, hogy Gerőfy né szerződötését a népszínházhoz, Baloghét pedig a nemzetihez pengették a lapok.

B. A. ur cikkéből általában azt veszem ki, hogy szintén amaz ósdiás felfogásban leledzik — nem teljesen ugyan tán — melyben apáink, hogy t. i. vidéki magyar színészetet nem is képzel kicsepott diákok, érzélgő és kalandokra vágyó hajadonok nélkül. Sajnálám, ha így állna a dolog a cikkirőval. Különbem replicázhatok azzal, hogy azoknak a német színészeknek nagy része sem áll

ám egyébből, mint kelnerekből, borbélylegényekből s olyan fajtájú hajdonokból.

Abban teljesen igaz van B. A-nak, hogy a lángész utat tör magának s nem elégszik meg az eperjesi babérokkal és illérekkel, hanem előre tör. De épen azért kell nekünk megelégednünk ama meleggel, melyet nem a lángeszek sugárzanak ki, ama bölcsővel, melyben amaz óriások ringatóznak, de a melyből kikelve, mint a sas, sebes szárnyakkal törnek a nap felé, ama pont felé mely a fenségest kivonja az árnyék homályából. Igen, nem annyira a conservatorium, mely nagy részt az elméletet adja meg, hanem a vidéken való komoly törekvés a szinpadon való folytonos forgolódás, mint valódi iskola szolgál alapul a kifejlésre. Így lettek nagyokká Egressy, Lendvay, Megyeri, Kántorné stb. Azért az én életem: inkább pártolni a középszerű vidéki magyar színtársulatot, mint a középszerű idegeneket s így a cikke vége felé dült betűkkel vallott hitvallásom mint hiányos dilemmát így torlom vissza.

Az izraelitákat szintén pártfogásába veszi, ezt nagyon világos, optimistikus álláspontjánál fogva másképp nem is tehetette. A kivételek előtt én is kalapot szoktam emelni, s hogy ilyenek vannak, „Ellenválaszomban” kifejtettem.

Cikkének zárszavai valóban szépek; adja ég hogy mindnyájan úgy érezzünk, mint amaz apostrophe alakba öntött apolog hirdeti! L.

Az eperjesi ev. collegium állandó választmányának f. é. júniushó 10-én tartott közgyűlése.

Az elnök felügyelő előterjeszti:

a) Czékus István superintendens Rozsnyón 1877. május 16-án kelt 687-d sz. átiratát, melyben hivatkozással a múlt évi egyetemes gyűlés jegyzőkönyvének 33-ik pontjára a collegium felszólította, „hogy a jövő egyetemes gyűlésre részletes költségvetést terjeszsen be, s a mennyire lehet, tegyen javaslatot arra nézve, honnan és mi módon lehetne az ezen intézet újbóli felállítására a szükséges költségeket kiállítani”, továbbá intézkedés kérték az iránt, hogy a javaslatok előleges megvitatás s a kerületi gyűlés elé való terjesztés végett f. évi augusztus 1-éig a superintendensi hivattal közöltessenek.

b) Szab. kir. Eperjes városa polgármesterének és h. főjegyzőjének Eperjesen 1877. január 10-én kelt 196-d számú átiratukat, melyben a collegium felügyelőjét a városnak jegyzőkönyvi kivonatban az átirathoz csatolt ama végzéséről értesítik, mely szerint szab. kir. Eperjes városa közönsége tekintetbe vévén egy részről a jogakademia visszaállításából bekövetkező forgalmi emelkedést s ennek a város minden rendű lakosára kiterjedő jótékony hatását: Eperjesen 1877. január 10-én tartott bizottsági közgyűlésében határozta: hogy azon esetre, ha az itt létezett, de legközelebb megszünt jogakademia a fennálló szabályok szerint jogtudományi karrá átalakítva s államvizsgálatok tartásának jogosultságával ellátva Eperjesen visszaállíttatik, azt az ekkénti visszaállítás időpontjától kezdve tíz egymásután következő években át, betudva az 1877. június 27-én tartott városi bizottsági közgyűlésben 1685. és 1719. sz. a. öt évi időtartamra már is megszavazott évenkénti 500 frtnyi járulékot, — házi pénztárából évenkénti 1000, azaz: ezer o. é. frttal segíyezni fogja.

c) Az eperjesi collegium részéről 1877. május 19-én tartott felügyelői értekezletből a jelenleg szünetelő jogakademia újra életbe léptetésének előkészítésére Kardos Tivadar elnökle alatt kiküldött öttagú bizottság f. évi május 26-án tartott gyűlésének jegyzőkönyvét, melyben a jogi karra vonatkozó költségeloirányzata 11000 frt szükséglettel, 3557 frt 15 kr. meglevő s bizony várható fedezettel s 7452 frt 85 kr. hiánnyal állapítottván meg, javaslatot, hogy e hiány fedezésére szükséges eszközök s módzatok megállapítása s haladéktalan alkalmazása végett egy tekintélyes és tevékeny tagokból álló nagyobb cselekvő bizottság küldessék ki, mely a város által kiküldendő hasonló bizottsággal egyesülvén a tevékenység terére lépjen.

a) Czékus István superintendens átirata tudomásul vétetvén, határozatlik, hogy az ephoratus utján a kívánt időre t. i. augusztus 1-éig a superintendensi hivatalhoz küldessék be részleteiben a 1. p. alatt vázolt költségvetés s egyúttal értesítsék az addig a jogakademia visszaállítása érdekében tett lépések eredményeiről.

b) Szab. kir. Eperjes városa képviselőtestületének f. é. január 10-iki határozatával a jogakademia visszaállítása esetére ez intézet javára fent kelt módon 10 évre, évenként 1000 frot megállapított nagylelkű adománya forró hálával fogadtatván a fentiszelt város képviselő testületének a visszaállítandó jogakademia e kegyes pártfogolásáért külön átiratban is kifejezendő jegyzőkönyvi köszönet szavaztatik s egyúttal határozatlik, hogy sz. kir. Eperjes városa képviselőtestülete kerestessék meg az iránt, hogy az általa ily nagylelkű módon kezdeményezett ügy érdekében ne terheltessék a collegium részéről a jogakademia újra életbe léptetése ügyében kiküldendő cselekvő bizottsághoz maga részéről is az ügyért buzgó tevékeny egyéneket meneszteti s általában azon

cselekvő bizottságot eljárásában telhetőleg támogatni és pártfogolni

c) Az ötös bizottság által megállapított jogakademia költségeloirányzata helyeslő tudomásul vétetvén s a hiány fedezésére vonatkozó javaslatai elfogadtatván, — ezennel a jelenleg szünetelő jogakademia újra életbe léptetése céljából s különösen a költségvetésben mutatkozó hiány fedezésére szükséges eszközök s módzatok megállapítása s haladéktalan foganatosítása végett Jelenik Almássy István mint elnök s Kardos Tivadar mint alelnök vezetésé alatt következő urakat kér fel a cselekvő bizottság tagjává: Bálint Adolf, Benzúr József, Bergmann Keresztély, Boros János, Dessewffy József, Dessewffy Lajos, Dunkel Károly, Elischer János, Flórian Jakab, Fekete Sándor, Fontana János, Friedrich Samu, Fuhrmann Ándor, Grexa András, Hajtsch Lajos, Hannel Zsigmond, Herfurth József, Izsó Gyula, Joób Imre, Kovács János, Kubinyi Albert, Kuzmik Károly, Lavotha Rezső, Maletér Tivadar, Molitorisz Ferencz, Mosászky Győző, Mikolík Gyula, Nehrer Ágoston, Novák Mihály, O. Végh Dániel, Schneller István, Schütze József. — Ezen bizottság utasítatik, hogy szab. kir. Eperjes városa részéről hasonló céllal kiküldendő bizottsággal egyesülvén a célnak megfelelőleg szervezkedjék s a kitzított cél érdekében saját belátása szerint a cselekvés terére lépjen.

Végül határozatlik, hogy Sárosmegeye Főispánja és alispánja e bizottság kiküldetéséről értesítsenek s kéressenek meg az iránt, hogy e bizottságban mint ennek protectorai böles tanácsukkal részt venni s a bizottságot teendő lépéseiben támogatni s pártfogolni kegyeskedjenek.

A kisednevelő egyesületnek örömnapja.

Az eperjesi kisednevelő egyesület választmánya, folyó hó 20-án adta át elnökének, tekintetes Szent-Andrássy Lajos urnak, azon — Posner Károly Lajosnál Budapesten készült — díszes albumot, mely a díszokmányt a választmányi valamint az egyesületi tagok sajátkezű aláírásaival tartalmazza.

Városunkban ugyan nem igen található oly egyén, ki azon nagylelkű nemes tetről nem értesült volna, melyről ez alkalommal említést teszünk, de igen is, vannak kik a díszokmány tartalmát ösmerni ohajtnák, s ezek részére szóról szóra közöljük azt.

„Tekintetes elnök ur, kisednevelő intézetünk nemeskeblű jöltévője! Folyó év április 18-ka örökké emlékeztet nap marandó valamint egyelőnk és városunk évkönyveiben, ugy az élők hálás szívében. — Voltak ugyan az intézetnek s egyelőnknek már ezelőtt is örvendetes eseményei és napjai, voltak nemesszívű jöltévői, kiknek adományai és lelkes munkássága az intézetet létesítették: de hogy ezen lét a nyomorgás vagy épen megsemmisülés bekövetkezése ellen biztosított, azt az április 18-iki közgyűlésén a Tekintetes Elnök Úr által kimondott szó: „hogy a Magvarutcai 239-ik számú ház négyezer forintot tevő szerződési ára, egy nevezetlennel marandi akaró jöltévő által az egylet javára fedve van”, minden kétségen felül állónak tevő.

Hogyha a nagylelkű jöltévő előttünk teljesen ismeretlen volna is, száz meg száz méltányló szív és száj forró hálát rebegne a lelkes ismeretlennek: de mi azt hisszük és valljuk, hogy a mi intézetünk nagy jöltévője, előbbi áldozatai s ernyedetlen buzgólkodása nyomán s szívünk közvetlen sugallata szerint, épen nem ismeretlen.

Ez Tekintetes Uraságod tisztelt személye, ez Szent-Andrássy Lajos a gyermekbarát, az eperjesi kisednevelő intézet nemeskeblű „Statora”, ki mikor a közügynek használni akar, nem keres dícsőséget, s mikor a tettek szólnak, magasztalásokra nem szorul, melyekkel mi sem akarunk alkalmatlankodni, de a valódi érdem önálló ragyogásán kívül örömmel hirdetjük és valljuk, hogy ez adomány oly magasztos tény s oly neme a jótékonyorságnak, mely ezek javát fogja évek hosszú során s városban eszközölni segíteni, oly marandó emlék, melyről bizton elmondhatni: „monumentum aere perennius”.

Gondja lesz az egyesületnek e fényes jótéteményt külsőleg is megörökíteni, de addig is, míg az megtörténhetnék, fogadja a Tekintetes Ur az egylet egyetemének e sorokban is nyilvánuló öszinte forró háláját; fogadja minden szüle és gyermekbarát lekötelező köszönetét; fogadja magok a kisednek nemtőjének némán jntalmazó elismerését.

És hogy az ily nemes adománytól, humanistikus célokra szánva, az Isten áldása sem fog elmaradni, s hogy a befektetett töke dusan fog kamatozni egyeseknek ugy mint a társadalomnak, az nemesek élénk reményünk, de teljes meggyőződésünk s nem marad tisztább, melegebb szívbeli óhajunk mint az, hogy a jószágos menyzei atya tartsa meg Tekintetes Uraságodat számos éveken át kívánt jó egészségesben, hogy valamint az intézet közhasznu működésének örvendetes sikerét, ugy saját nemes példaadása után, annak évenkénti gyarapodását, teljes megeléggel lathassa s a felvirágozott intézetet annál nagyobb örömmel kormányozhassa.

Mink szerencséseknak vallván magunkat, hogy ezen érzelmek nyilvánításával a közgyűlés által megbizattunk, magunkat a Tekintetes Elnök Ur

további szives indulataiba ajánlván, vagyunk Eperjesen, 1877. év április 22-én a Tekintetes Elnök Ur öszinte tisztelői:” következnek az aláírások.

Ezen album Vandrák András ur által tartott magvas beszéd kíséretében nyújtottát át, melyre a Szent-Andrássy Lajos ur által adott köszönő válaszában még azon örvendetes tényről értesült a választmány — s jelenleg a tisztelt olvasó is — hogy a szóban lévő s Tekintetes Szt-Andrássy Lajos ur által ez oknál fogva az eperjesi kisednevelőegyesület részére megvett házban 1845. évben Tompa Mihály nagy költőnk lakott, hol Petőfi és Kerényi is megfordultak.

Ily körülmények között, nem található eléggé ékes szó a kettősen nemes tett magasztalására s e helyett átengedjük ezt a tisztelt olvasó saját méltatásának.

Különfélék.

Az eperjesi kir. kath. főgymnasium a tanévet folyó hó 30-án az intézetnek a ferenci atyák zárdájában levő téli tornatermében tartandó isk. ünnepélyvel zárja be. Az ünnepély a ferenciek templomában reggeli 8 órákor tartandó hálaadó istentisztelettel veszi kezdetét — Ezen iskolai zárünnepélyre a tanügy iránt érdeklődő t. c. közönséget tisztelettel meghívja, Eperjesen, 1877. évi június 22-én. Az igazgatóság.

Melléklet. Mai számunkhoz melléklet van csatolva, mely a „Vasárnapi Ujság” és „Politikai Ujdonságok”, „Nemzeti Hírlap”, „Képes Néplap”, „Háboru Krönika”, „Kelet Népe”, „Jogtudományi Közlöny”, „Közgazgatási Lapok” és „Község Lapja” hírlapok előzetési felhívását és a Franklin-Társulat könyvárjegyzékét tartalmazza.

Nemzeti testvéresülés ünnepe tartatott e hó 3-án: Mező-Laborezon lengyelek és magyarok — az elsőbbek vagy 300, az utóbbiak vagy 400 személy, vegyesen nőekkel, szedődve innen a Hegyaljától, onnan Przemysl söt Lembergől — találkoztak a két ország határán, odaszállítatva az első magyargácsországi vasut sinein, a két nemzet lobogóival díszített külön kéjvonatokon, hol egymást ünnepélyesen és szívélyesen üdvözelve, gyalog lesétáltak, egymással elvegyülve Mező-Laborczra, hol izletes ebéd és az ujhelyi Mányi Lajos jeles zeneje várta. Az első toasztot Zemplénmegeye alispánja mondotta lengyel nyelven, mi a lengyeleket rendkívüli lelkesedésre ragadta. Így folyt a viszonyos éltetés, míg végre bekövetkezett a visszut- és bucsuzás órája, kedélyes és szívélyes készorítások és ölelkések közt. Bár ilyen ártatlan nyilvános találkozások más könnyű érintkezési pontokon is történnének éjszaki szomszédainkkal!

A ránk-herlányi fürdő. Dr. Sztelho Gusztól, ki jelenleg a ránk-herlányi fürdő orvosa, kapunk levelet, melyből a következőket közöljük:

Midőn van szerencsém uraságodat tisztelettel arról értesíteni, hogy a nagytekintetű m. kir. jószágigazgatóság által az ez idei évadra a ránk-herlányi gyógyfürdő orvosául neveztettem ki, s ezen állásomat már tényleg el is foglaltam, bátorodom uraságod nagybecsű figyelmét ezen, mostanig korántsem eléggé méltányolt hazai gyógyhelyünk érdekében felhívni.

A ránk-herlányi fürdő Kassától éjszakkeltre, egy kies, sűrű cserfaerdővel borított völgyecskében fekszik s a nevezett várossal egy 2 és 1/2 órányi, kitünő kocsit által van összeköttetésben.

Gyógyvizének mennyisége és minősége tekintetben hazánk legáldottabb fürdőhelyei közé tartozik, a mennyiben dús forrásokkal bír.

Az artézi szökőkút (Geyszer), melynek furása 1869-ben a nagymélt. pénzügyministerium által elrendeltetvén, Zsigmond Vilmos bányamérnök ur által 1870-ben kezdetett meg és 1875-ben fejeztetett be. Egy természeti tüneménnyel állunk itt szemben, mely megható nagyszerűségét tekintve nemében talán egyedüli, s melynek hű leírását csak meg is kísérelni, vakmerő és sohasem sikerülő kísérlet marad. Jelenleg, minutiósus pontossággal minden 11 óra elteltével ismétlődik e hatalmas tünemény, mely alkalommal az óriási vízoszlop egész 67 méternyi magassággal emelkedvén, 20-30 percnyi játékaival körülbelül 8000 akó gyógyvizet szolgáltat fürdőcélokra.

Habár a nevezett fürdőhely gyógyjavallatai határozottan megállapítvák, talán még sem lesz felesleges azon körfolyamatok felsorolása, melyek gyógyítására vagy enyhítésére a ránk-herlányi égvényes vasas savanyuvíz tapasztalatilag a legkitünőbb befolyással bír.

Az egészen az 1846-ik esztendőig felterjedő fürdő orvosi jegyzetekből ugyanis kiderül, hogy a nevezett fürdőhely használata kitünő hatásának bizonyult a következő kórokban:

A légző-emésztő- és nemző szervek mindenemü idült hurutos bántalmainál, alhasi- valamint kapu visszéri pangási állapotoknál; kitünő hatású továbbá vérszegénység, chlorotikus vérösszetételnél, valamint az ezen bajon alapuló hószámi rendellenességeknél, idült méh- és hüvely hurutoknál s végre kimerítő betegségek után visszamaradt gyengeségi állapotoknál, valamint a legkülönfélébb idült bőr bántalmaknál.

A fürdővendégek kényelmes elhelyezésére egy a 2 nagy kincstári épület számos, célszerűen berendezett vendégszobái valamint számos izlésesen épült és kényelmesen berendezett magán épületek

állanak
épületbe
pléh ká
letti nag
lamint
mely a
hetövé
nöket
is nem
nyekos
mint a
kellemes
A fürdő
esoportó
vágási
célpont
A
tatásáró
népzene
lyiség,
A Borbé
csak me
ran vers
háival, u
tése, m
tekintet
levén ell
Szt
postalle
omnibus
mindezel
vasas sa
kiállja a
fürdőjév
áldozató
zett e fi
fentebb
kénytele
felkerest
teljesít
midőn e
pártfogá
A
kolában
megtarta
Jun
ban, a B
A
Jun
kezdve a
Jun
III-IV
Jun
kezdve a
En
születi,
zönséget
iskolasz
Ep
Szt
Különben
Szt
Zerfahre
digen D
als die
wuchjen,
erfahrede
muhte
uebst der
der, das
renden
gicufen
thafüchli
genden
Rubeln
M
müchtige
derfahri
und im
Europa's
reihen, u
der Sta
line M
und den
S
auch bei
und her
II
Zerfzue
Abdul-
D
erzogene
entnerot
nahe ac
taumel,
Mahom
bithen,
ruffüch

Die andauernden sonnenhellen Tage, von angenehmer Sommerluft gewürzt, locken naturgemäß sämtliche Wesen, Groß und Klein, in den freien Tempel der Natur; denn auch nur hier, nur hier allein herrscht wahre Gleichberechtigung! Die heitere Sonne kennt keinen Rangunterschied, sie erwärmt und beleuchtet Alles, erquickt den Armen wie den Reichen, erfreut ein jedes Menschenherz; die erfrischende Landluft zieht also mit Recht in der heutigen Saison, den in gepreßter Luft lebenden Städter an.

Unter gelobtes Ungarland, wurde überdies wie selten eines, von der Natur mit Bade- Vergnügungs- und Gesundheitsorten reichlich ausgestattet unter welchen unstrittig auch das in unserer nächsten Nähe sich befindende Ungarisch Zichler Bad seinen Platz einzunehmen berechtigt ist, und läßt auch daselbst, was Kunst und Menschenhand, — durch größere Aufmerksamkeit und Pflege auszurichten vermöchte — Manches zu wünschen übrig, so findet man dennoch in der romantischen Lage wie im gefunden Klima deselben reichlichen Grog.

Unsere Umgebung, und besonders die ehrenwerthen Bewohner unserer Nachbarstadt Speies wissen aber auch diesen Gesundheits- und Vergnügungsort in hohem Maße zu würdigen, und ist der Zuspruch heuer in daselbe trotz der Geld- und Geschäftsmisere ein befriedigender.

Jene vollkommene Würdigung des Bades jedoch gibt sich zumeist an Sonn- und Feiertagen kund, zur Zeit wo Arbeit und Geschäft ruhn und alle Stände in dichtgedämpften Schaaren hinstürmen.

Prachtvolle Karossen Gala- und Bauerwagen mit buntbemalten Damen und schwarzbeackten (?) Herrn passieren um diese Zeit in geregelter Folge die durch unseren Ort führende Straße, den Nachtrupp bilden gewöhnlich heitergestimmte Zigeuner.

Allein ganz verschieden ist der Ausflug noch, von der Heimkehr aus dem Bade, während unsere Einwohner mit einem gewissen Vergnügen den bunten Zug betrachten, erfüllt derselbe die Erntere — durch das heimkehrende Wettrennen, das einerseits aus rofigerer Laune, andererseits vielleicht aus Sehnsucht nach dem Heimathsheerd geschieht, und da um diese Zeit gerade die Straße von Menschen besonders aber von jarten Kindern überfüllt ist, und diese trotz der größten Vorsicht der Eltern von den schnelltrabenden Rossen niedergedrückt zu werden bedroht erscheinen — mit berechtigter Besorgnis.

So wußte auch verflorenen Sonntag bei derartigen Falle jene Mutter nur vom Glück zu sagen die den speiltschnell galoppirenden Rossen ihr Kind dem sicheren Tode entriß.

Das erwähnte Apell nicht unbeachtet bleiben werde, rechnen, mit Zuversicht auf den menschenfreundlichen Sinn der P. I. Badesbesucher bauend, die Sebeser Einwohner.

T. R.

Kleine politische Rundschau.

Begebenheiten von großer Tragweite haben sich am Kriegsschauplatz im Laufe der letzten Woche nicht ergeben.

Montenegro's Truppen sind wiederholt geschlagen worden; anderes jedoch ist kaum zu berichten, als, daß der Uebergang der Russen über die Donau nunmehr baldigt bevorstehe.

Der „D. Bg.“ wird hierüber aus Bukarest vom 17. d. M. geschrieben: Alle Stationen von Bukarest bis Giurgewo waren mit Waffen aller Arten, alle Stationsgeleise sind angefüllt mit harrenden Trains und jeder walachische Bauer reißt jetzt auf dieser Strecke, wie der Czar, mit Vor- und Nachtrains. Ein mitreißender Militär das, was wir während der Fahrt auf der Bahn und in Sicht von derselben in Lagern, vornehmlich in Vidra, Kratschke und Bancaia, sehen konnten und was in Giurgewo selbst und dessen nächster Umgebung untergebracht ist, auf über 60,000 Mann bei Kratschke lagerte massenhaft vortrefflich berittene Linien-Kavallerie — vielleicht über 6000 Mann — und Artillerie; am interessantesten aber war die Station von Bancaia. Diese Station ist offenbar berufen, für längere Zeit die Stätte eines großartigen Entrepots für Material-Nachschub aller Art im Rücken der operirenden Armee zu werden. Nicht nur hat man auf einer eckelichen Strecke die Anzahl der Geleise vervielfacht, sondern man hat neue große Rampen auf der Westseite des Bahnhofes mit sanftschräger Abdachung nach außen zum Theil schon fertiggestellt, zum Theil erst in Angriff genommen.

Und alle diese Waffen sind immerdar in Bewegung. Es gibt da keinen Stillstand. Immerfort wird aus den Waggons ab und auf die harrenden Bauerwagen geladen und wie ein kleiner Train derselben in Ordnung ist, treibt sie ein Kosak zur Abfahrt und begleitet sie als Wache. Ähnliches Leben ist auf dem Bahnhofe in Giurgewo. Nur das Material, womit man dort hantirt, ist ein anderes. Vornehmlich sind es ungeheure Quantitäten von Brettern, welche aus diesem Bahnhofe westlich donauaufwärts geschafft werden; sodann aber zweierlei Sachen deren Zweck ich nicht zu verstehen — und, da fragen jetzt leicht gefährlich sein kann, auch nicht von Anderen zu erfahren vermöchte.

zeug geworden dadurch: daß der seelenkrante Herrscher den Gang der politischen Entwicklung Europa's, und somit die Anforderungen die der Geist der Zeit an ihn und seine Völker machte, nicht nur zu überblicken nicht im Stande war, sondern kraftlos jeder Reformidee abhold, war er allein im Interesse der Zukunft seines Reiches ihm gegebenen Rathschlägen nicht nur unzugänglich, sondern da ihm jede Neuerung als ein Angriff auf seine Souveräne Machtvollkommenheit erschien sogar feindselig und drohend geworden!

Und wenn im Vatican ein klarsiehender Katholik mit dem Hinblick auf die nie ruhende, alle Formen ändernde oder vertilgende, und außer den ewigen Wahrheiten nichts belastende Zeit im Interesse des Katholicismus, zeitgemähe Reformen anstrebend, dem Schroffen, und dennoch milden, jedesfalls aber dem Katholicismus Unheil bringenden „Non possumus“ begegnen würde: wäre der kühne Reformier in Dolma-Bagdiche zur Zeit des Abdul-Aziz möglicherweise der rothen Schnur begegnet!

(Fortsetzung folgt.)

T. R.

Communalangelegenheiten.

Die städtische Repräsentanz hielt vorigen Samstag abermals eine Sitzung ab, deren Gegenstände die folgenden waren.

In erster Reihe wurde der jüngstgewählte Stadtphysikus Anton Kovács beredet.

Hierauf wurde in Bezug auf die Herstellung der im Vorjahre abgebrannten oberen Mühle beschloffen, zu diesem Zwecke eine Anleihe von 4500 fl. zu machen, weil die von der betreffenden Assuranz-Gesellschaft als Schadenerlag ausbezahlte Summe zur Deckung der Herstellungskosten unzulänglich ist. Im Sinne der diesbezüglichen gesetzlichen Bestimmungen muß hiezu die Einwilligung des hohen Ministeriums erwirkt werden, zu welchem Behufe ein Gesuch unterbreitet werden wird.

In Betreff der aus den Jahren 1849 und 1850 stammenden Ararial-Forderungen wird der Beschluß gefaßt, im Wege des Finanzministeriums allerhöchsten Ortes die Bitte anzubringen, daß die Rückzahlung dieser Forderungen der ohnehin bedeutend belasteten Stadt im Gnadenwege wo möglich gänzlich erlassen werden möge, wogegen andererseits die Stadt von von ihren gleichartigen Gegenforderungen selbstverständlich bereitwilligst Umgang nimmt.

Im ferneren Verlaufe der Sitzung gelangt das bezüglich der geplanten neuen Wasserleitung gefaßte motivirte Gutachten der städtischen Finanz-Kommission zur Berathung.

Die Finanz-Kommission wurde nämlich — wie wir seiner Zeit berichteten — beauftragt, ihr Gutachten abzugeben, auf welche Weise die zum Bau der Wasserleitung nöthige Summe von 32000 fl. so wie auch die jährlichen Betriebskosten, welche auf 4000 fl. voranschlagt wurden, zu beschaffen wären.

Die gedachte Kommission gerieth nach eingehenden Berathschlagungen zu dem Resultate, daß die zum Baue erforderlichen Kosten von 32000 fl. nicht anders, als durch ein entsprechendes Anlehen könnten beschaffen werden, weil die städtische Kassa derzeit nicht in der Lage ist, um eine solch bedeutende Last zu übernehmen.

Da nun aber außer diesem Kapital noch für die jährlichen Betriebskosten per 4000 fl. zu sorgen, erübrigte, so erachtete die Finanz-Kommission als das einzig zu Gebote stehende Mittel: die Hauseigentümer aufzufordern, sie mögen erklären, ob sie geneigt wären, im Falle Zustandekommens der projectirten Wasserleitung, ihre Häuser mit derselben in Verbindung zu setzen, und jährlich für jede Wohnungspiece, in welche eine Leitungsröhre geführt werden würde, eine Taxe von 1 fl. 40 kr. zu entrichten.

In Anbetracht dessen, daß es in der inneren Stadt derzeit 2115 Zimmer (Stuben), 626 Küchen und 102 Stallungen, also im Ganzen nicht weniger als 2843 Piecen gibt, so wurde nach diesen ein jährliches Einkommen von 4264 fl. in Aussicht genommen.

Zwar wäre diese Summe unzulänglich, um außer den Betriebskosten auch die Tilgung des leihweise aufgenommenen Kapitals zu ermöglichen, doch wäre die Stadt gerne bereit gewesen, in diesem Falle nach Kräften beizusteuern.

Die hierauf bezüglichen Aufforderungen wurden denn auch in der That sämtlichen Hauseigentümern mit der Bemerkung eingehändigt, daß die auszufüllenden Sammelbögen binnen 15 Tagen einzubringen seien.

Das Resultat dieses Schrittes blieb jedoch weit hinter den Erwartungen zurück.

Es wurden nämlich nicht mehr als 32 Bögen ausgefüllt eingebracht, worunter wieder nicht mehr als 21 die positive Erklärung enthielten, daß die betreffenden Hauseigentümer genehmigt seien, ihre Häuser mit der zu errichtenden Wasserleitung in Verbindung zu setzen.

Da auf diesem Wege dergestalt bloß das geringe Einkommen von jährlichen 396 fl. anzuhoffen wäre, so bliebe nichts anderes übrig, als das Mittel, eines neuen Communal-Zuschlages, beziehungsweise der Besteuerung, zu ergreifen.

Da aber dieses Mittel nicht geeignet erscheint, so beantrage die Commission die Angelegenheit der Wasserleitung zu vertagen, bis seitens des Publikums eine größere Theilnahme nicht erfolgen wird.

Das Gutachten wurde vollinhaltlich angenommen und fiel der Beschluß in diesem Sinne aus.

állanak rendelkezésre. A fürdőszobák, egy külön épületben, igen kényelmesen berendezvék, részint pléh kádakkal vannak ellátva. Az artézikut mellett nagy restauráció oly ét- és táncateremmel, valamint oly mellékhelyiségekkel (2 tágas veranda, mely a szabad levegő élvezetét esős idoben is lehetővé teszi, játékszobák stb.) van ellátva, a minöket hazai fürdőinkben alig, de még a külföldön is nem igen nagy számmal találunk. Gyönyörű árnyékos sétányok, parkirozott erdőrészek, valamint a környező sűrű cserfaerdő változatos és igen kellemes sétá- és tartózkodási helyeket nyújtanak. A fürdő közeli környékében levő vadregényes szikla csoportozatok, valamint a közel dubniki és vörösvágási világhírű opalbányák, érdekes kirándulási célpontokat képeznek.

A fürdővendégek mulattatásáról és szórakoztatásáról nagyszámu politikai- és élelapok, kitünö népszerű (2-szer napjában), tekeasztal, kuglizó helyiség, Flobert lövelde stb. által gondoskodva van. A Borbély S. ur vezetése alatt álló konyha, nemcsak messze felülmulja a hazai fürdőkét, de bátran versenyezhet Budapest és Bécs legelső konyháival, ugy az ételek izléses és egészséges elkészítése, mint a menu terjedelme és változatosága tekintetben. A magánlakások többnyire konyhakkal levén ellátva, az ékezés otthon is eszközölhető.

Szükségtelen megemlítenem, hogy a fürdő postaállomással bir; azonfelül hetente 3-szori omnibus-kocsi összeköttetés létezik Kassával. Ha mindezek után megfontoljuk, hogy ezen égvényes vasas savanyuvizü fürdőhely minden tekintetben kiállja a versenyt a külföld bármely hasonhatásu fürdőjével, ha méltányoljuk azon óriási pénzbeli áldozatokat, melyekkel a magas kincstár igyekezett e fürdöt európai színvonalra emelni, hogy a fentebb említett bajokban szenvedő betegeknek ne kénytelenitessenek a messze és drága külföldet felkeresni: azt vélem, csak hazafiui kötelességet teljesít hazánk mélyen tisztelt orvosi közönsége, midön e kies és hatásos hazai gyógyhelyet szives pártfogása alá veszi.

T a n ü g y

A helybeli magyar-német tannyelvű leányiskolában a vizsgálatok a következő rendben fognak megtartani.

Junius 23-án, szombaton, az I-V. osztályban, a hittanból.

A többi tantágyakból:

Junius 26-án, kedden, délután 2 óraker kezdve az I-II. egybekapcsolt osztályban.

Junius 27-én, szerdán, szintén délután a III-IV. egybekapcsolt osztályban.

Junius 28-án, esütörtökön, reggel 8 óraker kezdve az elokészitö (V.) osztályban.

Eme nyilvános vizsgálatokra a növendékek szüleit, rokonait és a tanügy iránt érdeklödö közönséget tisztelettel meghivja a helybeli róm. kath. iskolaszék nevében.

Eperjesen, 1877. évi junius 22-én.

Lévay István,

kir. főgymn. r. tanár, s a magyar-német tannyelvű leányiskola vezetője.

Szerkesztői üzenetek.

Szivem keserve. Talán nem épen első kísérlet? Különben csinos, meg fog jelenni.

Zur Situation.

(Fortsetzung.)

IV.

Im Interesse Rußlands war es: die staatliche Zerfahrenheit des türkischen Reiches zu einer vollständigen Deronte zu bringen deshalb, weil in dem Maße als die abnormen chaotischen Zustände am Voëporus wuchien, die Lage der Völker dort immer peinlicher, erschreckender, unerträglich wurde, und in dem Maße mußte auch steigen der Einfluß Rußlands, welches nebst den Verheißungen einer goldenen Zukunft, und der, das Nationalgefühl der Slaven so sehr alarmirenden panlavistischen Chimäre, nicht nur den religiösen Haß gegen die Moslims anwachte, sondern auch thatsächlich noch vor der Verheißung der nie zu erriugenden „Goldenen Zukunft“ — mit wirklichen Silber-Rubeln die Gegenwart unaufhörlich versilberte!

Religion, Nationalität und Geld waren die mächtigen Hebel, mit denen Rußland, das fünf-hundertjährige, so mächtige, mit Ende des Vierzehnten, und im fünfzehnten Jahrhundert, die Christenheit Europa's bedrohende Osmanenreich aus den Wurzeln reißen, und sodann mit einem Schlag aus der Reihe der Staaten Europa's streichend auf dessen Trümmern seine Macht erweitern, und nur der eigenen Gütlichkeit und dem eigenen Stolge fröhnen wollte!

Willige Werkzeuge hiezu waren immer, und sind auch heute, und heute mehr als je, die allarmirten und betrogenen Slaven des Orients!

Und unbewußt, und unschuldig diente als solches Werkzeug in den russischen Intriquen der Sultan Abdul-Aziz selbst!

Dieser streng im Sinne des fanatischen Korans erzogene, durch das Uebermaß des zeitlichen Genusses entnerve, an Seele und Körper total zerriffene, beinahe actionsunfähige Herrscher, war in diesem Sinnenaumel, in diesem Vorgeschnack des siebenten Himmels Mahomed's, den die irdischen Serails den Sterblichen bieten, und durch die Intriquen des Harem wo auch russischer Einfluß siegte, Rußlands unbewußtes Werk-

Eperje- Elnök tartott helyre a önö vá- tesült a ö is — ndrassy kiseded- 45. év- l Petöfi eléggé csára s ö saját a tan- atyák dö isk- renciek hálóadó lü zár- közön- 77. évi et van politikai éplap*, tományi Lapja* in-Tár- t e hó ok — az zemély, rajától, oztak a nagyval- bogóival nnepé- étáltak, izletes s várta. s mon- ndkivüli ütetés, usuzás s ölel- s talál- is tör- o Gusz- a. kap- jük: ztelettel kir. jó- a rank- n ki. s a. bátor- . mos- gyogy- keletre, skében órányi, e tekin- zé tar- nek fu- sterium yamér- 75-ben állunk tekintve leírását m sike- pontos- k e ha- asi viz- kedvén, 90 akó vallatai em lesz melyek nyi ég- legkitü- aterjedő hogy a tásunak minden- alamint hatású tetelnél, endelle- oknál s t gyen- bb idült ére ugy ten be- zléseken pületek

Tagessneigkeiten.

Feuerwehr-Abend. Das Abendfest der hiesigen freiwilligen Feuerwehr, welches vorigen Dienstag im Garten des Herrn Anton Kloege stattfand, gestaltete sich zu einem wahrhaft glänzenden.

Die amnuthigen Parthien des Gartens waren festlich erleuchtet. Lampen und Lampen erhellen sowohl die freien Plätze, wie auch die schattigen Gänge, und mannigfachen zum Luftwandeln einladenden Bindungen.

Ein elegantes Publikum hatte an den Tischen und Bänken Platz genommen und schlürfte die frische Abendluft bei fröhlichen Musikklängen in vollen Zügen ein. Mit einem Worte, der Garten bot an diesem Abende einen reizenden, märchenhaften Anblick dar, welcher seinen günstigen Eindruck gewiß auf Niemand verfehlte.

Es ist daher leicht erklärlich, wenn sämtliche Anwesende die baldigste Wiederholung dieses gelungenen Festes, welches in diesem Genre hier das erste war — als äußerst wünschenswerth erklärten.

Da der erste Versuch aufs Beste gelungen ist, hat unsere Feuerwehr beschlossen, das nächste Abendfest Sonntag am 1. Juli zu veranstalten. Es unterliegt keinem Zweifel, daß unser Publikum daselbe in noch größerer Anzahl besuchen wird. Sollte die Witterung ungünstig sein, so wird sowohl die Zeit des Festes, wie überhaupt das Nähere durch Affichen bekannt gegeben werden.

Die Mitglieder des Kindergarten-Vereines überreichten dem verdienstvollen Präses Herrn v. Szent-Audráffy in feierlicher Weise ein mit den eigenhändigen Unterschriften sämtlicher Vereins-Mitglieder versehenes Album, worüber wir an anderer Stelle ausführlicher berichten.

Briefkasten der Redaktion.

S. L. Nun ja, wir haben Ihr Schreiben vorige Woche noch rechtzeitig erhalten; doch ist es jedenfalls eine sonderbare Zumuthung, anzunehmen, daß wir dergleichen Privatankereien und Wortkämpfen, welche höchstens zwei Personen angehen, in unserem Blatte Raum geben würden. Sind Sie wirklich insultrirt worden, so bringen Sie bei dem f. Bezirksgerichte eine Ehrenbeleidigungsklage an. Das wäre der richtige Weg, um sich in solchen Fällen Satisfaction zu verschaffen. Was Ihr Manuscript anbelangt, so müssen wir leider erklären, nicht in der Lage zu sein, Handschriften, die für uns keinen Werth haben, aufzubewahren, und werden solche überhaupt in keinem Falle zurückerstattet.

Fruchtpreise vom 22. Juni 1877.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	9.50	—
Weizen " 100 "	"	11.—	12.—
Berke " 100 "	"	7.25	7.75
Hafer " 100 "	"	5.—	6.—
Weiss " 100 "	"	7.75	8.—
Erbsen " 100 "	"	8.—	11.—
Linsen " 100 "	"	8.—	12.—
Bifolen " 100 "	"	9.—	—
Erdäpfel " 100 "	"	—	—

Die in Prag am 20. Juni gehobene Zahlen:
13, 16, 25, 66, 60.

Die nächste Ziehung ist am 4. Juli 1877.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

24831. 11. ig. szám.

Hirdetmény.

Megyehatósági utasítás nyomán — a közmunkaköteles fogatok tulajdonosai ezennel felhivatnak, hogy természetben leszolgáltatandó utimunka-tartozásukat f. é. július 15-ig rövják le, illetve a megyei kivetés szerint megállapított kavics halmoknak a kijelölt helyre leendő kifuvározása iránt intézkedjenek — máskülönb a késedelmes ellen a törvény szigora fogyn alkalmaztatni.

Kelt Eperjes 1877. évi júniushó 22-én.

Kyss Géza,
jegyző.

1656. tk. sz.

Arverési hirdetmény.

Az eperjesi kir. telekkönyvi hatóság által közhírre tették, miszerint Zitkovszky József és neje, szül. Requinny Mária tulajdonát képező Eperjes község 669. sz. tjkében 787. hr. sz. a. foglalt majorház melléképületeivel 958. hr. sz. a. kert járulékaival, egy 2302. hr. sz. a. szántóföld összesen 8738 frt 32 krnyi becsértékben az 1877. évi júniushó 25-nek d. e. 9-ik óráján ezen kir. telekkönyvi hatóság helyiségében megtartandó önkéntes árverésen az árverési és a bíróságnál megtekinthető feltételek értelmében önkéntes árverés útján el fognak adatni.

Miről jogaik megóvása tekintetéből az összes jelzálogos hitelezők értesítettnek.

Kelt az eperjesi kir. Törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1877. aprilhó 14-én tartott üléséből.

Kubinyi,
h. jegyző.

Kovaliczky István,
elnök helyettes.

109

Dresch-Maschinen

für Hand- und Göpeltrieb mit wesentlichen Verbesserungen liefern zu neuerdings ermäßigten Preisen franco Bahnfracht unter Garantie und Probezeit. Solide Agenten erwünscht, wo wir noch nicht vertreten sind.

Ph. Mayfarth & Comp.,
Maschinenfabrik, Frankfurt a. M.

M e g h i v á s

az éjszakmagyarországi jelzálog- és iparüzletbank által 1877. évi július 1-jén délelőtti 10 órakor a városház tanácstermében megtartandó rendkívüli közgyűléshez.

Tanácskozmány tárgyai.

1. Igazgatósági jelentés a banknak a fulguritgyár és társaihoz való viszonya iránt.
2. A közgyűlésileg kiküldött választmány által tervezett ügyviteli szabály.
Mintán a folyó évi június 17-ére egybehívott rendkívüli közgyűlés határozatképes nem volt, a fentebbi tárgyak az alapszabályok 27. §-a értelmében a megjelent részvényesek számára való tekintet nélkül minden esetre elhatározatni fognak.
Kelt Eperjesen, júniushó 17-én 1877.

Az igazgatóság.

5629. sz. Sárosmegye alispánjától.

Pályázat.

Sárosmegyénél üresedésben lévő 460. ftal javadalmazott irnoki állomásra a pályázat ezenel kiirtván felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, miszerint sajátkezüleg irt folyamodványukat képesített-ségi okmányokkal felszerelten — ezen alispáni hivatalhoz f. évi júniushó 5-ig nyujtsák be.
Eperjes 1877. évi júniushó 19-én.

Péchy Zsigmond,
alispán.

Guts-Verpachtung.

Der Eperieser Bankverein verpachtet vom 1. Juli d. J. ab den angekauften adeligen kommaffirten Gutsbesitz in Megye, bestehend: aus 0.15 Joch Intravillan, 165.8 Joch Acker, 20.8 Joch Wiesen, 89.7 Joch Weide und 30 Häusern.

Die Pachtbedingnisse sind während den Amtsstunden, bei der endesgefertigten Direktion, im Geschäftslokale täglich zu erfragen.

Eperies, am 12. Juni 1877.

Die Direktion
des Eperieser Bankvereines.

Égészségügyi-hatóságilag megvizsgálatván s az egszégre nézve teljesen ártalmatlan szernek találtattott!!

„PURITAS“ haj-iffjító-tej.

A „Puritas“ nem hajfesték, hanem tejnemű folyadék, mely majdnem azon csodálatos hatással bír, hogy öszhajakat megiffjít, azaz lassankint még pedig legkésőbb tizenégy nap alatt ama szint visszaadja, melyvel eredetileg bírt!

A „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot. A haj tetszes szerint vízzel mosathatik, lehet fehérrel átvont vankoson aludni, és a gözfürdőket használni, a festéknek nyoma sem vehető észre, mert á

„Puritas“

nem fest, hanem iffjítja, és pedig a leghosszabb és legdusabb noi hajzatot és a férfi haját és szakállát. Egy üveg „Puritas“ ára 2 frt (postai szétküldésnél 20 krnal több) s készpénzzel, vagy utánvétellel kapható **Franz Otto,** Bees, Mariahilferstrasse 38. szám.

Óvás a hamítás és utánzástól.

A t. e. vásárlók felkértenek czégünkre, — mely minden üveg alján és dugaszán világosan látható — szigoruan ügyelni, mivel „haj-iffjító-tej“ czime alatt utánzások is léteznek.

Ein Lehrling

findet in der Schnittwaaren-Handlung des Eugen Krajzell in Eperies sofort Aufnahme.

Mattoni-féle BUDAI KIRÁLY- KESERÜVIZ

MATTONI és WILLE, BUDAPESTEN
budai keserüsóforrásoknak tulajdonosai.

Nyomatott az „Eperjesi Bankegylet“ gyorsajtóján Eperjesen.

Sommás kimutatása

a trieszti cs. kir. szab.

általános biztosító társaság (Assicurazioni Generali)

által biztosított feleinek 1876. évben kifizetett 13331 kárnak 5.697.538,90-nyi összegben, és az egyébként mentések és kárelvételek alkalmazásával odaitelt jutalmazások és fedezett kiadásoknak 151.403,15-nyi összegben, így tehát összesen 5.848,942 frt 05 krnak.
Az intézet által fenállása óta kifizetett kármegtérítések összege 116.499,981 frtra rug.

	Károk száma	Károk összege		Költségek összege	
		frt	kr.	frt	kr.
Magyar királyságban	1788	952830	88	35439	06
Enns alatti koronaországban	728	608950	50	14955	31
" " " " " "	101	66414	15	3267	25
Morva és Szilézia " "	96	55973	14	1479	82
Cseh " "	2368	542147	52	13240	80
Gács és Bukovinai orsz.-ban	11	7978	85	149	71
Stájer " "	65	90148	66	1578	56
Krajna " "	17	11560	89	280	82
Karintiai " "	8	31638	14	355	16
Az osztrák tengervideken	167	132755	41	3390	82
Tirol- és Vorarlberg koronaországban	65	58829	32	2564	19
Belga királyságban	151	53827	98		
Dán " "	7	1874	93		
Német császárságban					
Bajor királyságban	300	59319	78		
Baden nagyhercegségben	4	4165	07		
Braunschweig hercegségben	6	1675	—		
Bréma hanza-városban	15	12033	26		
Elszász tartományban	2	29	23		
Hamburg hanza-városban	14	6788	85		
Lübeck " "	1	16	50		
Mecklenburg-Schwerin n. hercegségben	3	6000	—		
Mecklenburg-Strelitz nagyhercegségben	4	4250	—		
Porosz királyságban	114	72057	62		
Reusz fejedelemségben	4	171	36		
Szász királyságban	48	81768	21		
Szász-Coburg-Gothai hercegségben	1	23	75		
Francia köztársaságban	833	658281	47		
Nagybritanniai királyságban	195	259216	76		
Holland királyságban	7	3748	38		
Olasz " "	4423	1007709	69		
Lichtenstein hercegségben	1	120	—		
Romániában	34	14565	—		
Orosz császárságban	1659	806947	69		
Svéd királyságban	45	48519	29		
Spanyol királyságban	13	525	—		
Európai Törökországban	21	17551	99		
Egyiptomban	8	10830	32		
Éjszak-Amerikában	4	8943	31	74599	65
Összeg	13331	5697538	90	151403	15

Összesen: frt 5.848,942,05.

*) Az Assicurazioni Generali Triesztben 1831-ben alapított társaság 4.200.000 o. ért. frtnyi alaptőkével rendelkezik, 4000 darab teljesen forgalomban lévő 1050 frtos részvényekben, melyekre 30% befizetett, míg a többi 70% a részvényesek által kezességgel ellátott kötvények által biztosított.

Az 1876. szeptember 1-i mérleg szerint a társaság a különféle biztosítás ágakban 13.993.003 frt 14 krnyi díjtartalék és 1.647.674 frt 38 krnyi komplexív nyereségtartalékkal rendelkezik.

Az életbiztosítások után befolyt díjakból az Assicurazioni Generali társaság, mint ez az érintett mérlegből kitünik, 12.635.587 frt 76 krnyi díjtartalékokat gyűjtött, mely ugyanazon mérleg szerint kizárólag tehermentes házak és telekbirtokban valamint pupillárbiztos zálogokban vannak befektetve: ezen befektetéseken kívül még több milliót investált a társaság szilárd hitelpapírok és váltókban. A halál-, élet- és járadék-biztosítások különféle kategóriái az utolsó fenn idézett mérleg értelmében 2.575,824 frt összegnyi díjbevétel eredményeztek.

Az 1875-ben átvett elemi biztosítások készpénz-díjai 7.831, 821 frtra rugtak, s a nem esedékes biztosítások, melyek 10.580,877 frtot tettek, érintett mérleg értelmében 10.996,680 frtra szaporodtak fel.

Töke- és járadék-biztosításokon kívül az ember életére, az Assicurazioni Generali társaság még következőkre biztosít:

121 tüzkár ellen épületekben és azok tartalma, gazdasági termények, szabadbani faraktárakra, jégkárk ellen mezőgazdasági terményekben;

elemi károk ellen áruk, termények és marhánál szállítás közben szárazon és tengeren, tavakon és folyókon. A társaság ezenfelül minden lehetséges könnyebbitést nyujt egy a díjak és díjtételekben, valamint károk leszámolásánál, melyek készpénzben kifizetése mindenkor pontosan eszközöltetik.

Részletes kárkimutatások kívánatra a főügynökség irodájában Budapesten az intézet házában, Dorottya-utca 10., sz. a. valamint annak minden ügynökségeinél kaphatók.

Bester Klasse Acker,

36,436 □ Aft. in einem Stück, auf eperieser Terrain, gleich neben der Stadt „pri obrasku“, — sind aus freier Hand zu verkaufen.

Nähere Auskunft gibt Advokat Tomka in Eperies.